

ALABAMÁBAN ÚJRA FÉLNEK A BANYÁSZOK

Az ércbányászok arra kéri a szénbányászokat, hogy menienek ki a munkából. - Az acéltruszt nem akar szóba állni az ércbányászokkal, akik hat hete sztrájkolnak

Alabama szénbányászai attól félnek, hogy megint munkázavarok lesznek az iparban.

Az acéltruszt ércbányászai hat hét óta sztrájkolnak, részben mert némi fizetésjavítást akarnak, részben azért, mert a társaság hallani sem akar a szervezkedésről és nem akar szóba állni a szervezeten béremelést követelő emberekkel.

Most az acélbányászok arra kéri a szintén az acéltruszt bányáiban dolgozó szénbányászokat, hogy csatlakozzanak ök is a sztrájkhoz, mert egy hajóban utaznak.

A bányászok egy része haj-

landó az ércbányászok kérését teljesíteni, már csak azért is, mert ha az ércbányászok sztrájkja soká tart, úgy sem lesz szükség szénre sem az iparban, s akkor ugyanis kiesnek a munkából.

A társaság természetesen a legnagyobb brutalitással rohant az ércbányászokra, a sztrájknak máris több sebesültje van és egész ipari fordulat van az államban.

Alabama hatósága természetesen teljes erejével a társaságot pártolja, amelynek meg van engedve, hogy egész hadsereg fegyveres deputy tarthasson.

KÜLÖNÖS VÁLLALKOZÁS

A Nason bánya megnyitására Nokomis üzletemberei raktak össze 50 ezer dollárt. - Illinois legnagyobb bányáját szeptember 1-re megnyitják

Illinois legnagyobb, vagy legalább egyik legnagyobb bányáját, a Nason bányát, a Lincoln Coal Corporation lecsukva tartotta, ami azt jelenti, hogy Mokomis bányászaiól nyolcszázaknak nincs munkája.

Rice Miller, a Hillsboro Coal Co. tulajdonosa most rábirta Nokomis üzletvilágát, hogy adjanak össze ötvenezer dollárt, ami lehetővé teszi, hogy a bányát átvegyék a Lincolnól — üzemben tartás céljára — és azt megnyissák.

Nokomis üzletemberei az összeget már majdnem teljes egészében összeadták, s biztosnak látszik, hogy a nagy bányát szeptember elsejére megnyitják.

Egy ideig foglalkoztak olyan tervvel is, hogy a pénzt a bányászoktól kéri olyan formában, hogy külön ingyen munkát fognak tőlük kiszárolni, de ebbe nem mentek bele a munkások.

Nokomis üzletvilága és bányászai mindenesetre jól járnak, hogy a bányát megnyitják, mi azonban nem tudunk lelkesedni ilyen lépésekért. A Lincoln ezt a bányát azért tartotta lezárva, mert nem tudták gazdaságos, alapon üzemben tartani, s nem biztosíték az ötvenezer dollár arra, hogy az új gazdánál üzemben fog maradni, ha csak a bányászok béréből le nem csipnek majd.

Vizont ha a Nason bánya ki fog egy bizonyos mennyiségű szén termelni, annival kevesebb szén tudnak más bányák eladni, vagyis egy bányának az üzembe vétele a szénfogyasztást nem fogja semmivel fokozni.

ROVID SZTRÁJK

Két nap sztrájk után vissza mentek a munkába a Kingston Coal Co. munkásai, akiknek a társaság megígérte, hogy panaszait felül fogják vizsgálni.

A bányában a Ross szénbányában dolgozó bányászok fizetése körül voltak nézeteltérések, akiknek adjuk meg a fizetést, amit nem kaptak meg, amíg sztrájkba nem mentek.

MURRAYT JÉGRE TETTÉK

Lewis Murrayra bizta az acélmunkások megszervezését, hogy eltegye az útjából

John L. Lewis megkezdte azt az egyébként dicséretes munkát, amely esetleg az acél munkásokat végre be fogja szervezni, s az első lépésében is elárulta, hogy kevés jobb politikus van nála.

A nehézipar munkásainak a szervezésére egy bizottságot alakított, amely a félmilliót fogja kezelni és a szervezést irányítani és ezt a nagy munkát rábizta a UMWA alelnökére, Phillip Murrayra.

Murray a legnépszerűbb ember a UMWA-ban, mert a bányászok őt annyira szeretik, amennyire Lewist utálják és a cárnak már nem kis nyugtalanságot okozott, hogy egy szép napon az alelnököt spontán a helyére választják.

Most gondoskodott róla, hogy az alelnök el legyen a következő hónapokra, talán évtérre foglaltva, mert Murray a helyét nem fogja biztosan elhagyni, amíg a munkáját el nem fogja becsületesen végezni.

A bányászok azonnal észrevették a Lewis sakkhúzását és több helyről tiltakoztak ellené, hogy a UMWA legértékesebb emberét elvonják a bányász szervezetétől.

Murray értett hozzá a legjobban, hogy a bányászok és a saját vezérek között fennálló ellentétet elsimítsa, ő ért hozzá a legjobban, hogy a bányászok és a munkaadók között felerősülő nézeteltéréseket összeegyeztesse, mert a jó modoru és szerény ember bírja mindenkinek a bizalmát.

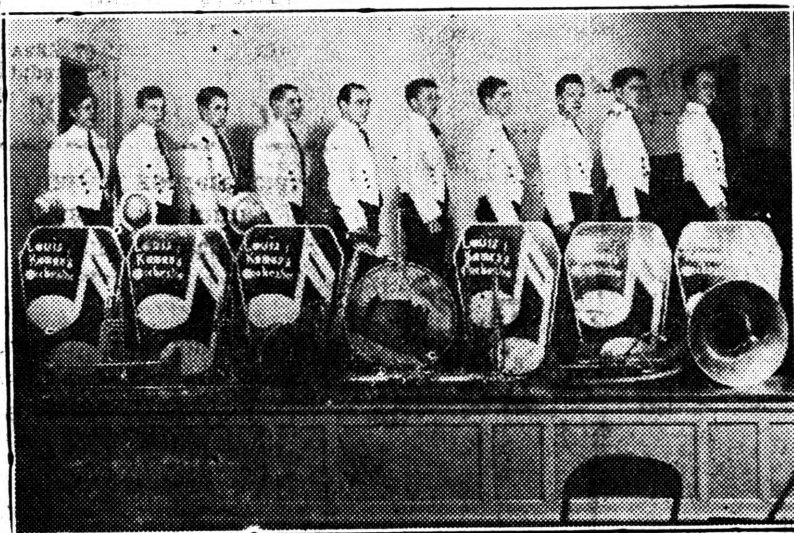
A nehézipar munkásai sokat nyertek vele, hogy Lewis el akarta Murrayt távolítani a bányászoktól, mert a saját népszerűségét félti az alelnöktől.

AZ OLAJ ADÓ ÜGYE

Pennsylvania törvényhozásának az alsóháza elfogadott egy javaslatot, amely a fűtésre szánt olajat gallononként egy fél cent adóval sújtja. A javaslat jelenleg a szenátus előtt fekszik, s azt hiszik, hogy azt ott is meg fogják szavazni.

Szenkörüken azt remélik, hogy az olaj megadóztatása, amelynek hasznát fogja bizonyos mennyiségű olajat kisorsít a piacra.

VERHOVAY MULATSÁG A GARY-I 7-ESEN

Kaman Lajos és híres rádió zenekara játszik a Verhovay Segély Egylet 208-ik fiókjának július 4-iki mulatságán. A Verhovay Segély Egylet 208-ik fiókja, Filbert, W. Va., július 4-én este 7 órai kezdettel nagyszabású bált rendez az E'bert, W. Va.-i 7-es plézen levő Sohár féle nagy táncteremben, melyre a környék magyarságát ezuton is szeretettel meghívja a rendezőség. — Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 25 cent.

CSIBA TE, SAROKBA!

GONDOS SANDOR NYILATKOZATA

A Magyar Bányászlap és a vele szövetségzett többi amerikai magyar hetilap 1936 évi közös naptárában és a budapesti Magyar Szemle című előkelő havi folyóiratban egy tanulmány jelent meg az amerikai magyarság életbenmaradása, vagy elmúlása felől, amely most, miután a tanulmány több, mint fél esztendeje volt a nyilvánosság előtt, éles hírlapi támadásra lett használva, a szerző ellen. Ambr tudvalevő és nyilvánvaló, hogy a hírlapi támadás oka egészen más, mint a szóban levő tanulmány, mivel az a saját kiadványunkban jelent meg, helyet kellett adnunk a szerző, Gondos Sándor nyilatkozatának, amely így hangzik:

— Jó és rosszakaróim egyik gyengéje az, hogy mindig felhívogatják figyelmet arra, ha egyik vagy másik amerikai magyar nyelvű lap támadást intéz ellenem. Mostanság gyakrabban támadnak, mert hiszen olyan munkát végzek, ami sikeres és a tehetségtelenségnek semmire fáj jobban, mint a jobbaktól elért siker. Ezt természetesen csak azok irigylik tőlem, akik nálam kisebbek. A nálam nagyobbak — hiszen azért nagyobbak, — elismeréssel jutalmaznak és kegyelmezzel javadalmaznak érte. Engem ezek a hírlapi támadások nem bántanak. Talán

az fájna, ha elmaradnának. Ugy vagyok velük, mint Szent-iványi József, a cseh parlamenti magyar ellenzékének vezére, akire rászólt Benes Ede cseh külügyminiszter a képviselőház folyosóján:

— Miért nem vigyáz Szent-iványi uram, hogy mit mond vagy mit ír? Látja, most is megtámadta a cseh sajtó! Kellett ez önnek?

Szent-iványi nagyot legyintett kezével:

— Hála Istennek, csak hogy támadnak, hiszen nekem a cseh sajtó az iránytűm. Menne hevesebben támadnak, annál biztosabb vagyok felőle, hogy jót csináltam. A cseh sajtó piszkolódása az én legnagyobb örömöm. Nagy baj lenne és nagyon szegényelnem magam, ha olyat cselekednék, amiért ezek a sajtó kuvaszok dicsérnének.

Nekem is fájna, ha az abszolút üresfejű tehetségtelenség nem vicsozítaná reám állandóan a fogát. Hogy is mondta Hugo Victor:

— A senki mindig arra acsarkodik, aki valaki.

BÉRTÁRGYALÁSOK SOMERSETBEN

A somerseti bérek még mindig nincsenek végleg megállapítva

A United Mine Workers és a Somerset County Coal Producers képviselői a múlt hét végén napokon át tartó tárgyalásokon folytattak, amelyek eredményre még ma sem vezetnek, mert több kérdésben az umpire fog dönteni közöttük.

A nagy halasztással megkötött szerződés az egyes körületek ügyeit és különös munkaviszonyait rendezetlenül hagyta és a bányászok vezéreinek még nem volt idejük sürög, hogy a külön munkák bérének az ügyét rendezzék.

Ha ilyen iramban megy tovább a tárgyalás, akkor a UMWA két éves szerződése le lesz járva, mielőtt Somerset bányászai tisztában lennének vele, hogy a szerződés értelmében tulajdonképpen meny nyiért dolgoznak.

A bányászok képviselőt Ghizzoni vezette, s azért a munkások semmit jót nem várnak a konferenciától.

JÓ GYENGE DOHÁNY
pipára vagy bagóra 5 font 75c.
vagy 10 font \$1.25. Ingyen cserepipa.
UNITED FARMERS
Box 398. Mayfield, Ky.

MULATSÁGOK NAPTÁRA

A Verhovay Segély Egylet 23. és 423. Pocahontas, Va.-i fiókjai július 3-án, pénteken közös bált rendeznek az Operaház összezer termében. Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 25c. A zenét a pocahontasi Verhovay rézbanda szolgáltatja. A mulatságra ezuton is szeretettel hívja a környék magyarságát a Rendezőség.

A Verhovay Segély Egylet 32-ik fiókja, Gary, W. Va. június 10-én, szombaton este 8 órai kezdettel nagy bált rendez Elbert-en, a Hetes Plézen, melyre egy a helybeli, mint a környékbeli magyarságot ezuton is szeretettel meghívja a Rendezőség. — Belépti díj férfiaknak 75 cent, nőknek 25c. A zenét a pocahontasi Verhovay rézbanda szolgáltatja.

A Verhovay Segély Egylet 248-ik, a Bridgeporti Szövetség 373-ik, a Munkás Betegsegélyző Szövetség 87-ik osztálya és a Logan és Vidéke Magyar Társaskör 1936 július 4-én, szombaton délután 4 órai kezdettel nagyszabású bált rendeznek a Colonial Hotel táncteremben, Logan, W. Va. A mulatságon Szilágyi Dezső zenekara játszik. — Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 35c. 1936 július 5-én, vasárnap délután 10 órától egész napos piknik a Toni farmon. Belépti díj férfiaknak és nőknek egyaránt 25 cent. — Ugy a szombati bárra, mint a vasárnapi piknikre ezuton is szeretettel hívja a környék magyarságát a rendezőség. — Kedvezőtlen idő esetén a piknik a Colonial Hotel táncteremben lesz megtartva.

ÜZENETEK

Mindenkinek, Mindenhol. — A hátralékos olvasók legyenek szívesek a címükre küldött borítékban küldeni valami pénzt az újságra. — A nyugtázásokból láthatják, hogy szükségünk van a pénzre, hogy a lapot pontosan kiadhatjuk.

Mrs. Kovács, Vestaburg. — Hálás köszönet.

Kámán Jánosné. — Köszönet, megindítottuk.

Brenzovics Elek. — Köszönet, testvér.

Répás Gábor. — Ismerjük a jelen viszonyokat, testvér. — Megváltoztattuk. — Szíves üdvözlét.

Baranyai János. — Köszönet és szíves üdvözlét.

Takács István. — Hálás köszönet, testvér.

Kish Amrusék. — Szíves üdvözlét. — Köszönet.

Hutton Lajos. — Hálás köszönet az értesítésért. Ugy cselekedtünk. — Szíves üdvözlét.

Korbonit József. — Hálás köszönet.

Juhász Gáspár. — Köszönet, testvér.

Kardos Mihályné. — Elinéztük. — Köszönet. Szíves üdvözlét.

Csuli Ignác. — Köszönet, testvér.

Bello féle helyiségben.

Az egyet tiltónvillei fiókjának agilis tagjai biztosan gondoskodni fognak róla, hogy a mulatság kitünően sikerüljön és reméljük, hogy a környékbeli magyarok egy szál meg fognak azon jelenni.

Az ünnepi egyet szépen gyarapodik mindenfelé és kitünő eredménnyel folyik a tagjainak 27-én tartanak meg a

KIS HIRDETESEK

MUNKAALKALOM

KÖZÉPKORU NŐT keresek, aki nálam csendes és jó otthont talál. Kis farmom van és ha az illetőnek van néhány száz dollárja, szívesen társnak is veszem és a farm és felszerelés felé ráíratom. Tisztelegesen meg lehet élni ebben a kis gazdaságban. Cím: Joseph Vranes, R. 2, Box 42-a, Tünneton, W. Va.

KÖZÉPKORU nő, jó szakácsnő, munkát és jó otthont keres. Tessék írni a Magyar Bányászlap címére "Jó szakácsnő" jellegre.

KERESTETIK 16—17 éves fiú, vagy idősebb ember, aki hajlandó lenne kisebb fizetésért segédkezni farmmon. Jelentkezhet Geo Tamók, R. 1, Ulysses, Pa., Potter Co.

ELADÓ FARMOK

ELADOM egészben vagy félben 115 akros kitünő farmomat, amely különösen állattenyésztésre kiválóan alkalmas. A farmon van szén, gáz és olaj. Három bánya közül egyik sincs tíz percnire a farmomhoz. Ára épületekkel és felszereléssel 3,500 dollár. A gyermekeim eltávoztak, azért nem bírok egyedül a farmommal. — Mike Vranes, Box 3, Rosemont, W. Va.

KITÜNŐ, közepes nagyságú farm eladó, vagy esetleg elcsereinelém azt kisebb üzletért vagy házáért is. Magányos nő vagyok, azért nem bírok a farmmal. Már szép vetéseim vannak. Jó lakás és minden szükséges felszerelés. Irjon azonnal erre a címre: Mrs. Julia Ladányi, Route 5, Cochran, Pa.

KERESTETÉS

NÁDUDVARY JÁNOS volt Ashland, W. Va. lakost keresik öreg szülei, akik Wind-sorban, Canadában laknak és akik két éve nem hallottak semmit a fiukról. Kérlek ők, vagy a róla tudókat, szíveskedjenek levelem címét közölni. Dániel Szalay, Box 215, Carolina, W. Va.

MÁTYUS LÁSZLÓ, Gömör megyei, rozsnyói illetőségű egyént keresek, aki Whitmans, W. Va.-ban szokott dolgozni. Kérem őt, vagy a róla tudókat, szíveskedjenek velem címét közölni. Dániel Szalay, Box 215, Carolina, W. Va.

EGY 50 ÉV körüli megértő férfitársat keresek egy jólmenő husz szobás rooming ház átvételéhez és vezetéséhez. Némi befektetés szükséges. Cím: "JÓ OTTHON" Box 114, Logan, W. Va.

VERHOVAY JURILEUMI BÁL WILLIAMSONBAN

A Verhovay Segély Egylet 343 So. Williamsoni és a 313 Beauty (Himlerville) osztályai közösen elhatározták, hogy a Verhovay Segély Egylet ötven éves fennállásának emlékére a jubileumi ünnepélyt július hó 4-én fogják megtartani, amelyre a nevezett két osztály a Williamson környéken lakó Verhovaysták részére este hat órai kezdettel táncmulatságot rendez New Campen, Ky., a társaság táncteremben.

A zenét a Younger és Emody testvérek zenekara fogja szolgáltatni. Jegy ára férfiaknak 75c, nőknek 25 cent. A mulatsághoz szükséges dolgokról a rendezőség gondoskodik.

Egyben felkéri a nevezett két osztály vezetésére a Williamson környéken lakó tagjait, hogy a július hó 4-ikéig levő időt, amennyiben módjukban áll, használják fel tagszerzésre, hogy az ünnepélyt rendező két osztály is méltó legyen az egyet ötven éves jubileumának a megtartására. Szíves üdvözlét.

Hegedűs János.

KEPVISELOINK

WEST VIRGINIA

Dobos István, Kimball, W. Va.
Domokos Mózes, Prenter, W. Va.
Kiss Antal, Clarksburg, Dawmont.
Wendel, Meadow-Brook, W. Va.
Kish András, Brady, Booth Bverettaville, Rivesville, Lowesville, National, W. Va.

Kocsol György, Chatteroy, W. Va.
Kreiszler István, Morgantown és vidéke

Lányi József, Red Dragon, W. Va.
Lázár László, Elbert, Filbert, Gary.
Thorp, W. Va.
Magyar András, Skelton, W. Va.
Margóci Imre, Lundale, W. Va.
Mojzer János, McMechen, W. Va.
Opoczki György, Lobata, W. Va.
Pongrácz József, Netts, W. Va.
Sitku István, Williamson, W. Va.
Veszprémi Sándor és Dániel, Logan-megye egész területére.

PENNSYLVANIA

Szanyi János, Brownsville, Pa.
Julius Bakos, La Jelle, Pa.
Barezi János, Lemont Furnace, Pa.
Bilzman Béla, Springdale, Cheswick, aus, Glo, Pa.

Bódis Géza, Yatesboro, Pa.
Rozsnyák József, Rossiter, Pa.
Csányi József, Kent, Clune, Pa.
Csatary Ferenc, Bainford, Pa.
Csordás István, Hellwood, Pa.
Darnay József, Fredericktown, Pa.
Eperjessy István, Johnstown, Pa.
Géczy Sándor, McAdoo, Pa.
Fekete József, Kingston, Pa.
Gara Béla, Uniontown, Pa.
Gyürke Mihály, Nanty Glo és Nettleton, Pa.

Ifj. Hadar Béni, McKeesport, Pa.
Hajdu János, Pricedale, Pa.
Király György, Russellton, Pa.
Lukács János, Gallitzin, Pa.
Mészár Sándor, New-Salem, Pa.
Mikus István, Greensboro, Pa.
Molnár András, Van Meter, Pa.
Nagy József, Marshall, Pa.
Orosz Bertalan, Richerville, Pa.
Orosz Kálmán, Kulpmont, Mt. Carmel, Pa.

Shamokin, Keiser, Pa.
Sebestyén Vince, Lucerne Mines, Pa.
Sipos Gyula, Homer City, Pa.
Sütő János, Windber, Pa.
Szabó János, Farrell, Sharpville, Pa.
Sharon, Mercer, W. Middlesex, Pa.
Szgyártó Imre, Stoyestown, Pa. és az állam egész területén.
Takács János, Vintondale, Pa.
Varga István, Latrobe, Pa.
Toczky Mihály, Scadp Level, Pa.

OHIO

Ersek József, Adena, Ohio
Bolyki János, Toledo, O.
Péterfy Lajos, Columbus, O.
Pásztor János, Tiltonsville és vidéke.
Kovács János, St. Clairsville, O.
Kovács Ferenc, Murray City, O.
Molnár József, Glouster, O.
Rezes János, Corning, O.
Széchy Elek, Hunsburg, Ohio és vidéke.
Rimár András, Warren, O.
Tótván Pál, Maynard, O.

ILLINOIS

Árval András, Zeigler, Ill.
Fűrjes Ágoston, Orient, Ill.
Gál Lajos, Harrisburg, Ill.
Németh Ferenc, Springfield, Ill.
Ontko István, Edwardsville, Ill.
Ronce Péter, Divernon, Ill.
Soltész Pál, Buckner, Ill.
Tóbiás János, Valier, Ill.

NEW YORK

Mihályi Zoltán, Glenfield, N. Y.

KENTUCKY

Kabai János, Majestic, Ky.
Tárkányi Gábor, Beauty, Ky.
Kish Dénes, Lynch, Ky.

NEW JERSEY

Paul András, Carteret, N. J.
Oszupán Mihály, 94 Bulaaski Ave, Carteret, N. J.

INDIANA

Nagy Lajos, Gary, és Hammond, Ind.
Simon Sándor, Bicknell, Ind.
Tódr Miklós, So. Bend, Ind.

VIRGINIA

M. Dobos András, Pocahontas, Va.

MICHIGAN

Trimal József, Detroit, Mich.

HÁZASSÁG

JOBBS CSALÁDBÓL való özvegy ember levelezi önját 40—42 éves, független, özvegy jobb megjelenésű nővel. Szíves megkereséseket erre a címre kérek: Box 93, Filbert, W. Va.

FARMON

vagy máshol csekély fizetésért munkát vállal 53 éves munkabíró magyar ember, aki koránál fogva a bányáknál már nem kap alkalmazást. Kérem azokat, akik használni tudnak vagy hozzá tudnak juttatni ilyen munkához, szíveskedjenek írni erre a címre: John Soltész, Henlawson, W. Va.

A Könnyelmű Csók

(Folytatás)

— Ha mindig mellettem lennél, — mondta, — letudnék mondani az élet minden örömről, mert a te nagy lelked, tudom, mindenért kárpótolna engem.

— Ameddig szükségem lesz rád, veled maradok. Érzem: itt a helyem melletted.

A szép leány felállott, szinte elmúlt minden gyöngesége. Mintha csakugyan átáradt volna klasszikus fiatal testbe az Ágnes ereje.

— Mondd meg nekem, édes, — kérdezte szinte átszellemülve, — miért szeretsz engem, mikor egészen más vagyok, mint te?

— Ágnes — (óh be ritkán esett meg vele) — elmosolyodott.

— Csálódol, kicsikém, mi teljesen egy anyagból vagyunk, azzal a különbséggel, hogy téged kimélt az élet, engem próbára tett, te szép vagy én csunya. Egyéb különbség nincs is közöttünk.

Zsuzsa kitárta karjait.

— Nagyon, de nagyon büszke vagyok rád....

VIRÁG HERVADÁSA

Bálvándy, aki ezalatt az istállóban déglált és a viszont valamennyi lovával, találás örömeire összecsókolódván még a kocsisával is, éppen akkor csörtetett végig a kastély folyosóján, midőn Zsuzsa magára hagyta végre Ágnes s a szobája felé tartott. Majdnem egymásba botlottak.

— Zsuzsóká!
— Tessék, apácska?
— Ágnesből jössz?
— Tőle.
— Jól érzi magát nálunk?
— Nagyon.
— Gondoskodjál róla fiam, akár az édesanyjáról, hogy sokáig itt maradjon.

Zsuzsa apja karja alá csuszattatta a magát.

— Bár csak örökké itt maradhatna, — mondta és az atyja szeme közé nézett nyíltan, ártatlanul.

És mégis zavarba jött Bálvándy. Nem tudta, hogy értelmezze leánya szavait. Ugy felelt a szemét, hogy egész a homloka közepéig szaladt a szemöldöke.

— Ejnye teremtetted, — hebegte, — de furcsát mondtál te most Zsuzsa!

— Miért?

Bálvándy, leánya tiszta, csudálkozó szeméből hamarosan kiolvasta, hogy kár volt zavarba jönnie.

— Ja, — szólt el magát, — hát te úgy érted, nem amugy? Erre meg már Zsuzsa volt az, aki tágra nyitotta a szemét.

— Te vagy az, aki furcsákat mond, apácska.

Bálvándy, szokása szerint a tarkójához folyamodott, azaz kapart rajta.

— Ejnye, az ebugattát, mi most kétféle gondolkozunk, mint a debreceni varga! Azonbaj sebak, — tette hozzá, — neked van igazad: én se bannám, ha Ágnes valami csuda révén örökre nálunk rekedne. Ha ki tudsz találni valamit, veszek neked egy drága selyemruhát.

Azzal otthagytta Zsuzsát. — Roppant jó kedve volt: tele fűtyült a visszhangos folyosót...

Egy ijedtképi, meztelábos szolgált szaladt el mellette (mert a meztelábásoknak tilos volt a folyosón való szaladgálás), de nem szaladt elég szaporán, a méltóságos ur elkapta a copfját és egy jóízűt rántott rajta.

— Hogy vagy, Kati?

Nem volt Katinak odáig semmi baja, de most egyszeribe rosszul lett a nagy ijedtségtől.

— Jaj, ne tessék bántani, csak a köpölada miatt gyűttem.

— Bolond, hisz nem bántalak, — kacagott a vig báró és eleresztette a szolgáló copfját. Aztán elkezdett énekelni: Ha férfi lelkedet egy hölgyre föltevéd, stb.

Végre belökte a szobája ajtaját és ahelyett, hogy megnyomta volna a villamos csengő gombját, a maga méltóságos torkával csengetett a kis inasra:

— Gyurkó! Gyuhuhurkó!...

A kis móc azonnali kipatant valahonnan a padlóból.

— Tessen parancsolni!

— Hagy lám a füledet: nőtt-e, mióta odavoltam?

— Az nem nőtt, — állította Gyurkó, — hanem — mesélte,

— lakik itt a faluban egy piszlicsár, a Dutkó, tán tetszik is ösmerni, — hát annak van egy felesége, akinek a mult heten egyszerre két gyereke lett.

— Egyéb újság nincsen? — kérdezte a kedélyes báró határozva.

— De, — pletykázta a kis móc, — Nyisztor Maricának megest új szeretője lett...

Ilyen stílusban mulattak a méltóságos ur és az inasa vagy egy félóraig. Aztán már finoman kellett magukat viselniük, mert elkövetkezett az ebéd ideje. A méltóságos urnak, tekintettel hölgy vendégére, redengőt kellett öltöztetnie, amivel együtt jár a komolyság. Gyurkónak pedig segítenie kellett az asztalnál, amivel meg a méltóság jár együtt...

Zsuzsa pompás önuralmat tanusított az asztalnál. Egyetlen jellel sem árulta el szomorú kis szíve zajlását, még akkor sem, mikor Bálint megkérdezte tőle:

— Hát mit irt Charlie?

— Semmi különösét.

Ennyi volt a Zsuzsa felelete.

... Hanem egy hét mulva, kettő mulva már gyakran elhagyta az ereje Zsuzsát. Igen sokszor bizonyos veres volt a szeme. Mikor pedig a szeme nem volt veres, az arca volt fehér. Nagyon fehér. Azért mosolygott, különösen Ágnes előtt, de nem volt az igazi mosoly: szomorú volt, mint a ciprusfa... És becsatt a gyönyörű leány szeme. Pici, ives szája kiegyenesedett... Hervadt egy pompás virág.

Ágnes egy ideig aggódo szemmel nézte a hanyatlását. Bátorította, vigasztalta tekintetével. De hogy mit sem használt az igyekezete, mind-mind ernyedtéből lett a megtört lilium szirma: szóra váltotta aggodalmait.

— Hát ennyire szereted?

Már még csak nem is tagadta Zsuzsa.

— Nagyon szeretem... az életem.

— Akkor — állította Ágnes komolyan az ő hívó erejének fanatizmusával — el fog éretted jönni és a feleségévé fog tenni az egész világ ellenére is.

Zsuzsa kétkedőleg rázta a fejét.

— Nem Ágnes, ne vigasztalj engem. Hiszen nem halok bele.

Csakhogy még nem szoktam meg a szenvedést.

Ágnesnek (mintha csak valami földöntúli érzés, mennyei ihlet fogta volna el lelkét) lángba borult az arca. A leányhoz lépett és megfogta a kezét. Szeme szikrázott, hangja szinte zugott, mint az apostoloké, midőn megismételte szavait:

— Ujra csak azt mondom neked, Zsuzsa: el fog éretted jönni és a feleségévé fog tenni az egész világ ellenére is.

— Hogy mondhatsz ilyet? — csudálkozott a leánya halott-halványan, mert ráragadt az aggszűz ihlete.

Ágnes kebléhez ölelte.

— A szerelem — állította hévvel, — csudákat művel. Én tudom... Olvasd el a Jókai Shirinjét: az egy igaz mese.

— Ismerem, — mondta Zsuzsa, — csakhogy az a mese nagyon szomorúan végződik ám. Különben is a mesék kora lejárt.

— Édes leányom, csak ember az is, aki a mesét csinálja. És tulajdonképpen nem is mese az igazi mese.

Zsuzsa nem értette meg a mondané mélységét. Különösen hogy Ágnes nem fűzött hozzá bővebb magyarázatot. Csak arra kérte a leányt:

— Remélj és szeress... Remélni — mondta rejtelmes hangon, — remélni és szeretni lehet husz esztendeig, sőt örökké is. Pedig az élet csak annyi: remény és szeretet. A többi kémia...

Igér meg nekem, hogy bátor leszel, míg visszajövök.

— Zsuzsa összeresztett.

— Hogy hogy, hát te is elhagysz engem? És éppen most?

— És ilyen váratlanul?

— Azért hagylak el, hogy visszaterjék hozzád. Várj rám.

Megfogadtam neked, hogy nem hagylak el soha.

— Mikor akarsz elmenni?

— Holnap, drága az idő.

— Csak egy pár napig maradj még, — kérte Zsuzsa.

— Nem az én időm drága, a tied.

Ezt ujra nem értette Zsuzsa.

... Bálvándy valóságos veszekedésbe keveredett Ágnessel annak váratlan elutazási szándéka miatt.

— A manóba, legalább hozzászoktatott volna a gondolat-hoz! Két hétig egy szót se szólt aztán —: holnap hajnalban köcsit kérek, elutazom. Ez furcsa egy kicsit.

Ágnes kezét nyújtotta a kedves zsörtölő urnak.

— Kedves Bálvándy báró, szép magától, hogy marasztal, de most el kell mennem egy időre. Hanem majd visszajövök én hivatlanul is: fogadom.

Bálvándy megnyugodott kisére.

— No hiszen az igaz, hogy a maga fogadása elég jó papíros, az angol bank is adhat rá.

— Köszönöm a bizalmat... Egyben egy kéréssem lenne magához.

— Csak ne legyen az a kérdés tulságosan komoly.

— Nagyon komoly pedig.

Az a kéréssem: vigyázzon a leányára, szórakoztassa, ápolja, mert szomorú és beteg.

Jó Bálvándy, aki a maga áldott jókedvétől egy pillanatig sem vette észre leánya hervadását (igaz, hogy az előtte teljes erejével uralkodott magán), összecsapta kezét.

— Istenem, hát mi a baja?

— Ne kérdezze se tőle, se tőlem. Biztos lehet benne, hogy el fog mulni. Elégedjek meg ennyivel.

Bálvándynak tátva maradt a szája.

Ágnes másnap reggel elutazott.

TIZENKILENCEDIK FEJEZET

... Közeledett a képviselőválasztások ideje.

... Az új báró egy félméteres fácántollat tűzött a kalapja mellé, aztán megnyitotta az értekezletet...

(Folytatjuk.)

A FELE A TIED!

— Néminemü egri vörös borok ügyes-bajos dolgairól szóló mese —

Irta: GONDOS SÁNDOR

II.

A philoxera.

Ez a csupaszz szemnek láthatatlan, szörnyűséges, apró bogár végigfutott az egri hegyek szőlőtelekein is és lekaszált maga előtt mindent, ami útjába akadt. Elsárgultak a levelek, elhaltak a híres tőkék, nem volt többé szüret az egri határban. Akinek volt valamelyes ó bora, lakat alá tette, sátoros ünnepre eresztett belőle kedves vendégeknek egy-egy kis üveggel. Akit a sora Könyg zsidó boltja előtt vezetett el Egerben, az bámulva látta a napról-napra dráguló árakat:

— Harmad éves vörös literje husz krajcár. Bikavér negyven krajcár.

Jámbor falusi emberek megálltak ennek láttára és tündököve kérdezték az egri polgárt:

— Adj-e vagy veszi?

Amire a jórával egri polgár bus lemondással sóhajtott:

— Veszi. Most már el se ad, csak vesz.

És így ment ez folytonosan, amíg egy szép napon azt írta ki a zsidó:

— Vörös bor literje egy forint.

Nem bikavéréért kínálta, csak egyszerű vörös borért.

Mikor Dobó Mihály uram, a csizmadia mester ezt meglátta, hirtelen megtántorodott, szívéhez kapott, egyet sóhajtott és végigvágódott a kövezeten. Mire felmelték volna a járókelők, már meg volt halva.

Azt mondta rá Krieshaber doktor, az érsek orvosa:

— Másnak az ártott, amit ivott, de Dobó uramat az a bor vitte el, amit nem ihatott.

Rossz nyelvek, mert voltak azok bőséggel Egerben is, azt mesélték, hogy a tudós doktor jellegzetes mondása szeget ütött a nagy prépost fejébe, aki a legelső alkalommal megkérdezte az érseki asztalnál Krieshabert:

— Hát engem, aki szintén szeretem a bort, mi visz majd el, doktor?

Amire az orvos csak fejt rázta és komoran felelte:

— Azt a szót én ennyi szent életű pap társaságában ki nem mondhatom.

Az ördögnek ilyen finom módon való körülírására a kegyelmes érsek olyan jóízű kacagásra fakadt, hogy a nagy prépost se vehette a tréfát rossz néven.

Az egri életben Krieshaber nagyon különös szerepet játszott. Barátja mindössze kettő volt: maga a kegyelmes érsek, meg Kozma Sándor, a szabó.

Az országos hírű főpap, aki még tulajdon püspök társait is három lépésnyi távolságban tartotta magától, aki úgy járt-kelt az emberek között, mint-ha nem is tartoznék közéjük, őszinte, meleg barátsággal viseltetett a legtöbbször szórakozott, gondolataiba merült orvossal szemben. Maga se tudta volna ennek okát adni, különben nem kérdezte légyen egyszer tőle:

— Mondja, Krieshaber, miért szeretem én voltaképpen magát?

A doktor nyomban visszavágta szókimondó, éles észjárásával:

— Mint csecsemő a dajkáját, aki életét tartja benne.

De az egyszerű szabóval való barátság mélyebb gyökerei lehetett. A szabónak, Kozma Sándornak nem Krieshaber volt az orvosa. Ennek dacára Krieshaber nap-nap után, főleg a délutáni órákban beszélt a műhelybe, leült az egyik három lábú zsölyére és szótla-

nul nézegette, sokszor órák hosszára át, mint táncol a tű, pattog a cérna Kozma szabó szorgos ujjai alatt. Ilyenkor szót se igen váltottak egymással. Hiszen mit is tudna két ilyen különböző műveltségű ember kicsépelni egymás között. De azért nagyon érthettek egymást, mert néha-néha egyik vagy másik odavetett valami érthetetlen megjegyzést:

— Nem lesz belőle háború!

Ezt a szabó mondta, az orvos pedig rábólintott, majd hozzátette:

— Fél a francia kakas, mert nagyon erős a német.

Igy ment ez hosszú esztendőknél keresztyül. Akkor is, mikor a philoxera nehezedett rá Egerre és mikor szinte a menyneknek boltozatáig emelkedett a bor ára. Akkor, csodálattal, a doktor kezdte a szót:

— Tedd le azt a tüd, Sándor, mert beszélni akarok veled.

Kozma Sándornak szinte az álla esett le erre a szokatlan hangra. Először történt meg vele életében, hogy a tüd kiessett kezéből. De szólni akkor se szólt, csak várta a másikat.

— Te, Sándor, szeretnél-e gazdag lenni?

A vékony pénzü szabó fejét rázta:

— Minek? Hiszen ugys az vagyok. Minek nekem több?

— Hogy legyen.

A szabó csendesen bólintgatott fejével:

— Hát az igaz. Sohse árt, ha több van belőle. De ha dolgozni kell érte, akkor csak annyit mondok, hogy én több ruhát nem tudok varrni, mint amit eddig varrtam.

— A varrásból nem lehetsz gazdag.

— Akkor miből?

— A borból, ami neked van, a borból, ami nekem van, meg abból a borból, amit másoktól vásárlunk össze.

Nagyon józan, jól megrágott volt a doktor terve. Mivel ugyse terem többé az egri határban bor, mert elvitte a szőlőket a philoxera, vásárolják össze ketten mindazt a bort, ami meg van, mert aranyat ér majd annak minden cseppje, ha eljön az ideje. Vásárolja pedig a borokat Kozma, az egyszerű szabó, akit mindenki ismer és kedvel, az eladás felől pedig majd a doktor gondoskodik.

Ebben a tervben meg is egyeztek. Krieshaber is behozta a hegyi pincéből a városhoz a maga borát, meg Kozma Sándor is. Volt mindkettőnek bőven, mikor összerakták. A doktor meg is szólalt végül:

— Tőlem többet ne várj, mert itt van már mind, ami csak volt.

Kozma Sándor szintén elmondta a maga dolgát:

— Ami bikavérem volt, vagy ötszáz hektóra való, az kiunt maradt a pincében. Jó lesz az majd akkor, amikor nem lesz többé bor egyáltalában. Akkor lesz csak annak igazi bece.

A doktor rábólintott:

— Akkor.

Szóltalanul nézegették a Kozma Sándor városi házában pincéjében felhalmozott temérdek bort, amíg újra megszólalt a szabó:

— Most már van belőle elég. Kezdhettél az eladást. Hatvan krajcárt kaphatunk literjéért, ha mindjárt a zsidóhoz visszük is.

Krieshaber csak fejt rázta:

— Most még nem adunk el belőle. Ami itt van, az még mind a magunk termésé. Most

először a te dolgod jön, hogy felvásárolj mindazt, amit csak kaphatsz.

Hat teljes hónapig tartott, amíg végre jelentette a szabó előkelő üzletársának:

— Most már nincs több bora senkinek rajtunk kívül.

Az orvos még tündött egy darabig, majd megfontoltan felelte:

— Akkor holnap kezdem is az eladást. Hova rakjuk majd a pénzt?

Az efféle dolgokban járatos szabó mester meggondoltan mondotta:

— Kit az öreg takarékbba, kit meg az új bankba. De a bankba a kevesebbjé. A javát pedig adjuk a káptalan kezére, mert ott legbiztosabb.

Ekkor mutatta meg Krieshaber igazában, hogy mire képes a régi szépesi német vér, ha üzletre kerül a sor. Mintha csak véletlenül botlott volna be, úgy fordult be a Könyg zsidó boltjába és olyan alázatos, csendes hangon mondotta:

— Hallja-e, Könygné asszonyosság (mert az asszony volt az ur a boltban), néminemü pénzre volna mostanság szükségem.

A nagy eszü, éles szemü asszony a hitelező pénzes zsák hidegségével kérdezte:

— Mi a biztosíték? Mert váltóra nem adok.

— Nem, nem kell nekem se váltóra. Egy kis bort akarnék eladni. Mit adna érte?

A bor hallatára felcsillantak az asszony szemei és hangja is elváltozott:

— Mennyi pénz kellene a tekintetes doktor urnak?

— Hát minél több volna, annál jobb lenne. Elérné most nálam tízezer forint is.

A tekintélyes összeg hallatára már felállott ültéből Könygné:

— Voltaképpen mennyi bora van a tekintetes doktor urnak?

Az orvos elmerengett a semmiségre és csendesen felelte:

— Azt voltaképpen magam se tudom. Kell legyen vagy százezer hektó, ha nem több, de most csak vagy tízezer forintra lenne szükségem. Mert tudja Könygné asszonyosság...

Hanem akkor már a bolt hátsó részében kiabált befelé Könygné:

— Jakab! Fuss Jakab! Siess Jakab! Rohanj Jakab! Bor! Halld? Bor! Egész tengerre való bor. Hajók járhatnak rajta, annyi bor. Mit késel? Isten a világ felett! Meg van boldulva ez az ember, hogy még nincs itt az üzletben?

És azután kezdetét vette a nagy alkudozás, amikor az üzlet minden szokását felforgatták. Azt mondta az élelmes boltos:

— Száz hektónál csak nyolcvan krajcárt adok literjéért, de kétszáz hektót forintjával veszek.

Ez volt az első üzlet, amit Krieshaber kötött Könygnével.

(Folytatjuk.)

ÁRPÁD LINIMENT

a legjobb az izomfájdalmakra, kisebb sebekre, égési sebekre, viszketésre, növény-mérgezésre, napégetésre s általában azokra a fájdalmakra, amelyek külső be-dörzsölést igényelnek.

A kitűnő orvosságot mindenki ajánlja, aki egyszer használta. Rendeljen ön is belőle. Egy üveg ára \$1.00.

JOHN KOVAL
Mona, W. Va.

HETI STRÓFÁK

(Irta: INDIÁN)

EGY VASKOS KÖNYVBEN

MEGJELENT

az a 160 oldalas nagy könyv, amely Szarvas Pálnak, az Indián név alatt ismert népszerű magyar írónak összegyűjtött heti strófáit tartalmazza. Ezeket a verseket Magyar-Amerika hétről-hétre élvezettel, hol kacagva, hol mosolyogva, hol meg egy-egy könnyet morzsolva olvasta s bizonyos, hogy a könyv megjelenését nagyon sokan örömmel fogadják.

A KÖNYV MEGRENDELHETŐ 1 DOLLAR BELKÜLDÉSE MELLETT:
PAUL SZARVAS, 417 BAKEWELL BLDG.
PITTSBURGH, PA.

MAGYAR BANYÁSZLAP

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

Published by Associated Hungarian Weeklies of America
8502 WEST JEFFERSON AVE DETROIT, MICHIGAN
Telephone VInewood 1-8222

Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United States

Subscription Rates: In the United States \$3.00 — In Europe \$4.00
Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$3.00 — Európában \$4.00
Egyes szám ára 6c Single Copy 6c

Megjelenik Minden csütörtökön Published every Thursday

ANDREW FAY FISHER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is written for Miners of Miners
by Miners

Entered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit, Mich.
Under the Act of March 3, 1879.

A BRIDGEPORTI SZÖVETSÉG KONVENCIÓJA

A Bridgeporti Szövetség konvenciója véget ért, s bár — a demokrata konvenció miatt — e sorok írója nem tudott azon jelen lenni, az ide érkező hírekből azt látjuk, hogy az egyletek egyesítéséhez az első lépést nem tették meg. Ennyiben nekünk a konvenció csalódást hozott.

Hitünk szerint és ténylegesen is úgy áll a helyzet, hogy az egyletek sorsa felett a tagság, és a tagság nevében a konvenció határoz, s ezt nem változtatja meg, hogy mi, vagy mások mit tartanak helyesnek.

Néhány hete, mikor a Szövetségről irt cikksorozatunk közlését megkezdtük, azzal vezettük be írásainkat, hogy a konstruktív kritikának joga van megszólalni — de csak a konvenció előtt, mikor a tagságnak alkalma van rendelkezni az egylet sorsa felett.

Négy éven át hallgattunk, mert jóakaratu emberek és újságok konvenciók közt nem igyekeznek a tagság kedélyét izgatni; az időközbeni cikkezők jóhiszeműen ritkán írnak.

Amit a konvenció előtt irtunk, ma is az az álláspontunk.

Sajnáljuk, hogy ez a konvenció az egyesítést nem hozta létre, de egyelőre ez a kérdés négy évre be van fejezve.

A Bridgeporti Szövetség, annak vezetői és tagjai tapasztalni fogják, hogy ez az újság támogatni fogja munkájukat mindenben, hogy az egyletet még nagyobbra, még erősebbre fejlesszék.

Az amerikai magyar erők elsősorban országos egyleteinkben vannak lekötve, minden jóhiszemű embernek az hát a kötelessége, hogy az országos egyletek szervezésének a munkáját segítse.

“CRACK”

Mikor még az NRA hangos napjaiban Johnson generális volt annak a vezére, sokat gunyolódtak a konzervatív újságok, mert a nagyhangú generális azzal fenyegette Fordot, hogy Amerika népe le-“crack”-ol a fejére.

Hát a Supreme Court reakciós tagjai gondoskodtak róla, hogy a “crack” ne sikerülhesen, és azóta a kormány részéről ilyen hangosan és ilyen nagy hangon nem is beszélnek.

Ez azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy ahol lehet, nem “crack”-olnak le a falánk nagytőke fejére. És ezek a kis crack-ecskék mutatják, hogy mit tenne a jelenlegi liberális kormány, ha meg lenne a hatalma. Ha nem nyírbalta volna azt meg a mindehható Supreme Court.

A Jones and Laughlin acél-truszt ellen panaszt emelt a National Labor Relation Board, hogy nem bánnak tisztességesen a munkással, hogy akik szervezni akarják őket, azokat egyszerűen kirugják a munkából.

A new orleansi szövetségi bíróság ugyan megállapította, hogy a Wagner-Lewis törvény alkotmányellenes s így a National Labor Relation Board szintén meg van bénítva, de a Supreme Court még nem döntött a kérdésben.

A kormány nem vár rá, hogy a Supreme Court döntését megvárja.

Ickes belügyminiszter, akit még a reakció is kénytelen “Honest Harold”-nak nevezni, egyszerűen töröltetett minden rendelt, ami a kormány részéről annál a cégnél volt. Bejelentette, hogy miután a Jones and Laughlin cég nem bánik tisztességesen a munkással, semmi jussa nincs rá, hogy rendelkezéseket kapjon a kormánytól.

A kormány mostanában

nagy fogyasztó, mert a középítkezések és a PWA munkák sok-sok millió dollár rendeléseket adnak minden iparnak.

Es egyik cég sem örül neki, ha a kormányrendeléseket, amelyekre tudvalevőleg ráfizetni soha nem szoktak, elvesztik.

Az acél-fejedelemség természetesen “küzdni fog ez ellen a határozat ellen és valószínűleg a Courthoz fognak Ickes ellen is szaladni.

Csak hogy mire a Court dönteni fog, akkorra az acél más cég szállítja s talán más helyzet is lesz az országban.

Az ősszel esetleg a nagytőke és a megvásárolt sajtó erőlködése kibuktatják a Roosevelt kormányt, s akkor nem lesz szükség semmi perre, akkor újra ur lesz a tőke ebben a hazában.

Ha azonban a polgárság úgy határoz, hogy tovább akar az új deal útjain haladni, akkor meg hiába perel a nagytőke.

Akkor feltartóztathatatlanul megyünk előre és akkor itt gondoskodás történik, hogy a munkás-védelmi törvényeket semmiféle bíróság ne dobhasssa félre, s akkor nemcsak a “alkotmányos” lesz minden olyan törvényünk, amelyet a NEPAKARAT, vagyis a törvényhozás szükségesnek fog itélni.

Jó azonban tudni, hogy ezek a kis “crack-down”-ocskák addig is megessnek, mikor arra alkalma jut a kormánynak, s különös elégtétellel állapítjuk meg, hogy a Roosevelt miniszterei ezeket a ritkán mutatózó alkalmakat elmulasztani nem szokták.

Jó lenne, ha a kormánynak ilyen cselekedeteit mindig ismernék az újságok, de a nagytőke lapjai csak a legkritikább esetben s csak egy pár sorban szokták azt olvasóikkal tudatni.

NEM AZ ELNÖK JELÖLESE

volt a legnagyobb eseménye a múlt hétnek, miután ez a négy évvel ezelőtti eldöntött kérdés senkit nem tartott kétségben.

A legnagyobb esemény az volt nemzeti szempontból, hogy a demokrata párt csodálatos egységgé jegesedett a támadások pergő tüzeiben s hogy ez az egység teljesen liberális pártot csinált belőle.

Két hónappal ezelőtt még úgy látszott, hogy az elnök súlyos engedményeket kínál majd a Glass-frakciónak, a demokrata párt déli táborának s hogy bizonyos koncessziókat kínál ismét az “üzletnek”, ami alatt a nagytőke értendő.

Az utolsó két hónap eseményei, különösen a Supreme Court utolsó döntései azonban olyan élesen elvágják a liberálisokat és a konzervatívokat egymástól és ezek a döntések annyira megdöbbentették a polgárságot, hogy a demokrata párt természetesen balra fordult.

Hiszzen az Ohio “child labor” törvény kidobása már a republikánus jelöltet is rákényszerítette, hogy alkotmány-módosításról beszéljen s azt követte a Guffey törvény megdöntése, amely az utolsó csepp viz volt a pohárban.

S A POLGÁRSÁG, AMELY

két-három hónapja még a sacro saint alkotmányt féltette az elnöktől, ma jogos türelmetlenséggel akar változásokat csinálni, hogy négy-öt reakciós Supreme Courti bíró ne kovácsolhasson kiölcöcöt az alkotmányból a népakarat nyakára.

A Lemke-Coughlin-Townsend szövetség szintén gondolkodóba ejtette a párt tagjait, mert kétségtelen, hogy a türelmetlenebb józan liberális és radikális polgárság jól lakott azzal a lavirozással, amiben eddig része volt a nemzetnek.

Senki nem tudja pontosan, sőt megközelítően sem megítélni, hogy Coughlin ma milyen erőt jelent a nemzet életében s bár Lemke felől nincs nagy vélemény a polgárság, a rádió papnak is, Townsendnek is vannak szép számban követői.

A republikánus párt platformja és a Landon sürgönye szintén bizonyos haladást mutattak, természetes volt hát, hogy a demokrata pártban a szót a liberális elemek ragadják magukhoz.

EZEK TETEJÉBE JÖTT

aztán Al Smithnek és négy érdektársának a hírhedt levele, amelyben nemcsak ügyetlenül, de szentelenül parancsolták meg a demokrata pártnak, hogy Rooseveltet elveszék s hogy visszatérjenek a new deal útjára.

A demokratákat nemcsak az keserítette el, hogy Al Smith elárulta azt a pártot, amely ezer ellenkezéssel szemben a rendelkezésére álló legnagyobb megtiszteltetést adta a Liberty Liga mai csatlósának, hanem az is, hogy a Brown Derby tegnapi hőse el akarta venni a pártot, illetve annak nevét a polgárságtól.

Nem akarunk ebben a szemlében részletesen foglalkozni azokkal a bután reakciós követelésekkel, amelyeket Smith és társai felállítottak, mert arról külön cikkben fogunk írni e lap egy közeli számában, csak arra a parancsra mutatunk rá, amit az öt plutokrata küldött a konvenciónak.

“Ha pedig mindezt nem fogják megtenni — irták Al

Smithék — akkor többé a demokrata nevet ne próbálják használni.

Vagyis az áruló politikus a demokrata pártot a sajátjának tekinti és az a hite, hogy ha tizenöt millió ember más véleményen merészel lenni, mint Al Smith, akkor a demokrata név az ő tulajdonában marad és a tizenöt millió demokrata tartozik magának más nevet választani.

OLYAN BUTA, OLYAN KIHÍVÓ

és olyan értelmetlen volt a levél, hogy az a legnagyobb felháborodást szülte demokrata körökben és azok a konzervatív demokraták, akik a konvencióra nem akartak elmenni, akik évek óta küzdöttek a Roosevelt politikája ellen, a múlt héten letették újra a hűség fogadalmát a pártjuknak.

Smith maga is tisztában volt vele, hogy milyen utolsó dolgot csinált, mikor a Du Pont dinasztiahoz állt be cselédnek és nem mert arra vállalkozni, hogy személyesen adja elő a konvención a megjegyzéseit. Megtehette volna, mert delegátusnak választották New Yorkban.

S ha Lehman kormányzó újra fog szaladni — amiről később lesz szó ezekben a sorokban — nagy része lesz abban a Smith levelének, bár Smith és Lehman közeli barátságban állnak egymással.

Smith le akarta szurni Rooseveltet, de talán a legnagyobb szolgálatot végezte az elnök számára azzal, hogy ki-váltotta a pártból a régi dacos egységet.

SZERENCSEJE VOLT

a demokrata vezérkarnak, hogy Smith a levelét megírta, mert különben igazán nem lett volna semmi, ami a hosszú napokon együtt tartja a delegátusokat, ami közös alapot adjon az együttlétnék.

Jól tudta mindenki, hogy a párt platformját Roosevelt csinálja, hogy az elnököt és az alelnököt fogják újra jelölni és így igazán nem volt semmi értelme annak, hogy a delegátusokat, az újságírókat és a vendégeket egy hétig ott tartásák.

De Philadelphia egy negyed milliót adott a pártnak, hogy a konvenciót ott tartsák és a párt garantálta, hogy öt napot át gyűléseznek s így a város a pénzét kamatokkal együtt megkapja.

Philadelphia kereskedői, szál lodái és — kocsmái megtették mindent, hogy ez megtörténjék és a jelek után ítélve nem is csalódtak.

De a Smith bolt-olása nélkül igazán nem lett volna miről beszélni s így is hazament a delegátusok negyed-része és a vendégek nagy része, mielőtt a igazi nagy show-t tartották.

A PÁRT PLATFORMJA ILYEN

hangulatban született meg s ez a hangulat tette lehetővé, hogy az elnök a konzervatív elemeket egészen magukra hagyja, hogy csupán a liberálisokkal törődjék.

Es a párt platformja nemcsak azt biztosítja, hogy az új deal meggy feltartóztathatatlanul előre, hanem azt is, hogy megszületett az a liberális párt Amerikában, amit tizenöt éve a polgárság egy harmadik párttól remélt.

A párt platformja és az elnök beszéde bizonyára kihajt egy csomó konzervatív em-

bert a pártból, akiknek a számára nem marad más hátra, minthogy Smith-tel és Ely kor mányzóval együtt menjenek át Landonhoz, amivel szemben aztán a párton kívül álló liberálisok bevonulhatnak a demokraták újjá született pártjába.

Rooseveltnak a politikai sikere abban volt, hogy a republikánus pártot ketté hasította négy éve és a Norrisok, a La Folettek vele voltak, most befejezte a munkáját, mert ketté hasította a saját pártját is, ahonnan a konzervatív töredéket valószínűleg kiűzte.

Talán nyer, talán bukik az elnök novemberben, de minden esetre évtizedeken át érezn fogjuk azt a változást, amelyen a demokrata párt átment az utolsó hetekben.

A PLATFORM MÁR KÉSZ

volt, mikor a Washington, C. szövetségi felső bíróság a vasuti munkások nyugdíj-törvényét is alkotmány-ellenesnek találta és akik esetleg féltek tőle, hogy az alkotmány beigért változtatása súlyos szakadást idéz fel a pártban, vagy sok szavazatot vesz el az elnöktől, azok megnyugodtak, hogy annak a szükségét ez után a döntés után minden rendes ember meglátja.

Természetes, hogy ennek aztán ismét mutatkozott az elnök beszédében a hatása, akinek ma nem kell attól félnie, hogy a párt új és teljesen liberális iránya sok szavazót idegenít el tőle.

A platformmal természetesen külön fogunk foglalkozni e lap jövő heti számában,

mert bár az a hitünk, hogy hasonlóan jó progresszív platformot soha nem adtak még Amerika népének s hogy soha ilyen határozottsággal nem jelölték még meg egy egy kormány programját, bátorság lenne azt állítani, hogy tökéletes a demokrata párt hivatalos programja.

AZ ÚJ, LIBERÁLIS HITVALLÁST

rögtön gyakorolta a konvenció magán a pártban, mikor megszavazták, hogy a kétharmados jelölési rendszert végre törlik.

A demokrata pártnál eddig az volt a törvény, hogy csak a konvenció hivatalos delegátusainak a kétharmada tudott jelölni, ami többször igaztalanosságot, többször súlyos sze-

rencsétlenséget hozott a párt-ra és az országra.

Mikor New Yorkban négy héten át folyton eredménytelenül szavaztak s végül Davist, a Morgan ház ügyvédjét kellett jelölni, a szavazók már erősen követelték, hogy a kétharmad rendszer megszűnjék.

Azt sem felejtette el senki, hogy szenátor Clark Baltimore-ban a szavazatok többségét megkapta s mégis Wil-sont kellett jelölni, mert nem tudta a kétharmados többséget megkapni.

Volt valami utólagos igazságszolgáltatás abban, hogy a jelenlegi szenátor Clark, a Baltimoreban kisemmizett ember fia volt az, aki keresztül vitte, hogy a déli államok nem álltak az üdvös útjára.

(Folytatás az 5-ik oldalon)

THE KANAWHA VALLEY BANK

CHARLESTON, W. VA.

ALAPITVA 1867-BEN

A FEDERAL RESERVE SYSTEM TAGJA

Ez a hatalmas pénzintézet 67 év óta szolgálja becsülettel ügyfelei érdekeit

Erezze magát biztonságban a helyezze el megtakarított pénzét az állam legerősebb bankjainak egyike-ben. E bankban elhelyezett betéteket a Szövetségi Kormány garantálja. :: Külföldi osztálya teljes felelősség mellett utal át pénzeket a világ bármely részébe, akár dollárban, akár pedig más pénznemben.

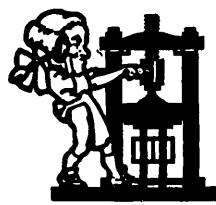
HAJÓJEGYEK MINDEN VONALRA, HAZAI PERES ÉS PERENKÍVÜLI ÜGYEK SZAKSZERŰ INTÉZÉSE. ÁLLAMI KOMPENZÁCIÓS ÜGYEK-BEN SZEMÉLYESEN KÖZBENJÁR

CSANÁDY PÉTER
Külföldi Osztályvezető.

HA-ÖNNEK

Levélpapír - Boríték - Névjegy vagy bármilyen üzleti nyomtatványra van szükség, forduljon hozzánk a legteljesebb bizalommal. Áránáljatot szívesen adunk

Plakátot - Mulatsági meghívót - Belépti jegyet - Alapszabályt - Diszalbumot - stb. OLCSÓN - IZLÉSESEN PONTOSAN készít és szállít az ország bármely részébe

Lapunk Nyomdája

HETI SZEMLE

(Folytatás a 4-ik oldalról)

NAGYON ÉRDEKES RÉSZLETE

volt a feleslegesen elnyújtott nagy demokrata cirkusznak, hogy noha mindenki tudta, hogy Roosevelt a primadonnája a dolognak, a 'show'-t New York népszerű kormányzója egyszerűen ellopta s az napokon át Lehman konvenció volt. Természetesen a Rooseveltt akaratóból.

Mikor ugyanis a demokraták a Smith levele után megtalálták az egységet s mikor tisztába jutottak önmagukkal és azzal, hogy liberális programot fognak csinálni, vagy fog az elnök csinálni, a kampány legfontosabb részét próbálták elintézni azzal, hogy Lehman-t megnyerik ismét New Yorknak.

Az amerikai politikai életben példátlan tüntetésekkel kérték New York kormányzóját, hogy fusson az elnök és a párt kedvéért még egyszer s a hét végén azzal az érzéssel távozzanak el Philadelphiából, hogy Lehman enged az igazán spontán és igazán őszinte kérésnek.

Lehman kormányzón kívül még egy politikus "futott be" erősen, mert Pennsylvania jogal népszerű kormányzóját is folyton ünnepelték és philadelphiai szereplése kétségtele-nül demokrata "presidential-timbert" (elnöki lehetőséget) csinált abból az emberből, aki négy éve még a republikánus pártban volt.

AZ ELNÖK NAGY BESZÉDE

természetes folytatása volt a konvenciónak és a platformnak és akik azt hitték, attól félték, vagy azt remélték, hogy Rooseveltt a platform élet le akarja tompítani, súlyosan csalódtak.

Az elnök példátlanul kemény beszédben üzent hadat annak a ragadozó osztálynak, amely pénzügyi manipulációk révén felhalmozta a nemzet kincsét magának s amely a kormányt újra vissza akarja ragadni magához.

Idáig Rooseveltt sokan azzal vádolták, hogy gyakran változtatja a véleményét, vagy a taktikáját s hol az "üzlet" (tőke) ellen tör, hol meg az egyezséget keresi velük, mert négy éven át kétségen felül ez történt.

Többé ilyen panaszt Rooseveltt ellen nem lehet emelni, mert a jelölést elfogadó beszédében igazán új irányt, új programot adott pártjának. Az új dealnek azt a programját, amit eddig nem engedett megvalósítani a Supreme Court s amit eddig sikerrel gáncsolt el a nagytőke. Valószínű, hogy a beszédre vissza fogunk térni e lap egy közeli számában.

A REPUBLIKÁNUS PÁRT

jelöltje elment halászni s a párt új feje, Hamilton ugyanezt nagy sikerrel a tőkések közt csinálja.

Allítólag Julius végén "tudatják" Landonnal hivatalosan, hogy jelölték, vagyis akkor kezdődik a republikánus párt hivatalos kampánya.

A nem hivatalos kampányt a Lemke-Coughlin-Townsend alakulat létrehozásával már megkezdtek, de a jelek szerint sok eredményt nem fognak velük elérni.

Mr. Lemke nem nagyon tehetséges ember, akinek alig van más programja, minthogy Rooseveltt diktátornak nevezze s aki szerint sem az alkotmányra, sem a Supreme Courtra nem lehet semmi panasz a nemzetnek.

Ugy látszik, hogy az alkotmányt ezek után a republikánus párton kívül ők is ünnepöl ruhának fogják használni s hol az egyik, hol a másik republikánus párt ölti majd magára.

Természetesen az új párt platformját a "konvención" fogják megszabni, amit a jelölt hiv össze a közeli napokban.

A MULT HÉTEN A KOMMUNISTÁK

is konvenciót tartottak s természetesen, hogy azon mindkét polgári pártot, de különösen a demokrata pártot erősen támadták.

Minthogy a szocialisták nem voltak hajlandók az egységfront békáját lenyelni, a kommunisták rá voltak kényszerítve a külön konvencióra és a külön jelölésre, ami nem fog nekik sokat használni.

Ha egységfront lett volna, akkor azt állíthatták volna, hogy a szavazatok nagy részét nekik lehet köszönni, így azonban ki fog sülni, hogy milyen kevés ember szavaz ebben az országban a vörös ticketre.

A kommunisták természetesen a kampányt azonnal megkezdik s így a polgárságnak igazán lesz alkalma elég politikát hallgatni a következő négy hónapban, miután hét hivatalos párt jelöltjei fognak ostromolni majd bennünket.

A MUNKA FRONTJÁN

nagy győzelmet jelent a demokrata párt egyenes platformja, amit nagy részben John L. Lewis nagy aktivitásának lehet köszönni.

Mikor a United Mine Workers konvenciója elhatározta, hogy az elnököt pénzzel és agitációval segíti, azt irtuk ebben a rovatban, hogy történelmet csináltak s napról-napra látjuk, hogy nem tévedtünk.

Lewis ma egyik legerősebb és legbefolyásosabb embere az

országban s kétségkívül nagy jövő vár rá a politikai életben.

A United Mine Workers diktátorának a bányászok szervezetében követett politikája nekünk semmiképpen nem tetszik, ami azonban nem gátol meg bennünket abban, hogy elismerjük az érdemeit, ahol azt el kell ismerni. Egyik legbefolyásosabb embere volt a konvenciónak és nagy személyes része van abban, hogy az alkotmányt esetleges megváltoztatását beigérték a platformban.

Ha Rooseveltték győznek, Lewisnak valószínűleg aktív szerepe lesz a kormányban s alkalma lesz jóvá tenni mindazt, amit a bányászok ellen vét.

NAGY LENDÜLETTEL FOLYIK

a szervezés frontján is a Lewis munkája és a nehéz ipar munkásai közé elküldte a legjobb embereket, akik a kormány jóakaratu semlegesége mellett azt az ipart be is fogják egész biztosan szervezni.

Kitűnő sakkhuzás a Lewis részéről, hogy az elnökválasztási kampány alatt történik, mert a következő hónapokban egyetlen állam kormányzója sem fogja a miliciát szívesen küldeni a sztrájkoló munkások nyakára.

Megfelelő tőkét fognak az acélmunkások szervezésében a portsmouthi sztrájk első martírából csinálni, akit brutális vérengzések közepette a mult hétén a fegyveres deputyk megöltek.

Az akroni gummi-munkások nagyon értelmesen az alabamai sztrájkolókat pénzzel ellátják, nehogy az olcsó napszámért dolgozó déli munkások a munkát elvegyék előlük.

TERRORBAN TARTJÁK

ugyancsak Alabamában a vasércbányák és vasöntők munkásait is, akiket azonban nyolc hetes véres és brutális terror árán letörni még nem tudtak.

Reménytelennek látszik az Arkansásban sztrájkoló tenent farmerek sorsa, akik teljesen ki vannak szolgáltatva a földes uraknak s akitől azt követelik, hogy a gyapotmezőket hetvenöt centes napszámért dolgozzák.

Munkálatók a Ku Klux Klant hívták első sorban életre és a nemzet nagy gyalázatára nap-nap után álarcos csőcselék rohanja meg a sztrájkolókat, akiket a törvény arra felé nem védelmez s akik maguk védekezni nem tudnak.

Utálatos látvány, hogy az arkansasi újságok egyenesen uszítják a sheriffeket a terrorra és nap-nap után dicserőleg irnak a Ku Klux Klan "nagyszerű munkájáról".

Érdekes és nagyráruy sztrájk tört ki a Philadelphiával egybe épített Camdenben (N. J.) ahol az ARC gramofon és rádió gyár munkásai sztrájkolnak.

TART MEG A REMINGTON

Rand sztrájk több városban, több déli államban a tenant farmerek szörványosan szintén sztrájkolnak és a mult hétéről a hírszolgálati irodák kétszáznál több sztrájkot jeleztek az egész országban.

Itt-ott a PWA munkákon is sztrájkolnak, de ezek a sztrájkok már csak nagyon szörványos esetekben fordulnak elő, mert a legtöbb helyen elkezdtek az "érvényben levő" munkabérek fizetni.

Sajnos, ez nem jelenti azt, hogy a szükségmunkán dolgozó polgártársak havonta töb-

bet keresnek, csupán azt, hogy egy pár órával kevesebbet kénytelenek a régi havi keresetért dolgozni.

Természetesen tartják, hogy sztrájkok esedékesek többfelé a nehéz iparban, de ezek a sztrájkok csak augusztus vége felé, esetleg csak szeptemberben fognak kitörni, mikor a munkások nagyobb része be lesz szervezve.

AZ EGYES ÁLLAMOKBAN

a törvényhozások elültek, hogy helyet adjanak a választási kampánynak s jelenleg csupán Pennsylvania képez hirhadt kivételt.

Az állam republikánus szénátusa semmiképpen nem hajlandó co-operálni a demokrata kormányzóval és minden üdvös javaslat utját elállják.

A nincstelenekeket igazán csak óráról-órára élelmezik az államban, mert a törvényhozás csak az utolsó pillanatban szavaz meg egy-egy kisebb összeget, egy pár napra, amíg végleges törvényt sikerül csinálni.

Ha Pennsylvania népe az őszi választásokon sem fogja ezeket a régi racketeereket és crookokat a szenátusból kivágni, akkor nem érdemel jobb sorsot, mint amit Mellonország kiosztott eddig a számára.

AZ ÜZLETI VISZONYOK

annyiban javulnak — és ez lényeges javulás — hogy az ilyenkor szokásos "slack" még nem jött el s talán nem is fog eljönni.

Az ipari aktivitás nem csökken és különösen feltűnést kelt, hogy az acélipar termelése emelkedik, holott emberemlékezet óta csendesebben szoktak a nyári hónapokban dolgozni.

Ez azért is meglepő, mert a nehéz ipar egyik legnagyobb fogyasztója, az automobil ipar az utolsó nyolc hétben egyáltalán nem vásárol.

Az autó-iparban szélségsend van és azt hiszik, hogy az autóalkatrészek gyáraiban négy hét múlva, az autó gyárakban nyolc hét múlva fognak jobban dolgozni.

Erősen érzik az üzletben a bónus kifizetésének a hatása és azt hiszik, hogy azt még legalább három-négy hónapon át fogják érezni.

EZ HOZZA MAGÁVAL.

hogy minden eddigi tapasztalat ellenére, a könnyű iparban is erősebben kezdenek dolgozni s hogy visszaesést a nyár folyamán nem várnak.

A vasutak forgalma emelkedik s ismét erősen emelkedik az ipari célokra eladott villanyáram termelése, amely a legjobb fokmérője a könnyű ipar üzemének.

A butor üzletek és a villanyos jégszekrény gyárak különösen kitűnő üzleteket jelentenek, vagyis úgy látszik, hogy a bónus nagy részét ez a két ipar fogja első sorban megkapni.

Ezekon kívül az autó-ipar lendül fel s állítólag az utolsó két hétben száztízezer használt és új kocsit adtak el azoknak, akik a bónust megkapták.

A department üzletek és a kiskereskedők szintén emelkedő forgalmat jelentenek az utolsó napokról.

ISMÉT SZÁRAZSÁG SUJTOTTA

a Dakoták sokat szenvedett vidékét s helyi-közzel a szárazság katasztrófális sullyal nehezedett a farmerra.

A két Dakota farmerjei az utolsó napokban ijedten válnak meg állat-állományuktól, mert ma már tudják, hogy sem termés, sem takarmány nem lesz abban a két államban.

A kormány már megindította a segélyezések masinériáját, hogy a két állam népe a farmját el ne veszítse s hogy az évet valahogy kormánysegéllyel kihúzzák.

Természetesen a szárazság behúzódik Nebraska és Montana keleti részeibe s a téli buzát részben a szárazság, részben a sáskák már megették.

Négy hete még azt remélték, hogy ez évben százötven millió bushel reserve-buzát fog a nemzet aratni, ma a legmerészebb számítások és remények is csak azt hiszik, hogy a külföldi behozatalt el tudjuk kerülni.

HOSSZU IDŐ OTA MOST

történik először, hogy kivitelünk sokkal nagyobb behozatalknál s most közelít, hogy májusban az export felülmuta az importot kétszázegymillió dollárral.

Kissé neveléséssékké váltak a republikánusok és Al Smithék azzal a váddal, hogy a kormány vám politikája Amerika munkásait kilöki a munkából s hogy iparunkat kiszolgáltatja a külföldi versenynek, mikor ennyivel nagyobb a kivitelünk, mint a behozatalunk egy-egy hónapban.

Természetes, hogy ezt nemcsak iparunk, de kereskedelmünk is kellemesen megérzi.

SZOMBATON KEZDŐDÖTT

meg a clevelandi nagy kiállítás s azt hiszik, hogy a száz nap alatt, amíg nyitva lesz, sok millió ember fogja megélni.

Akik tehetik, azok mindenestre menjenek el a kiállításra és akik a gyermekeiket is elvihetik vagy elküldhetik, azok azt is tegyék meg.

Az arányaiban nagy, külsősegeiben pazar kiállítás magában foglalja a technika minden vívmányát és akik megélik, sokat fognak belőle tanulni.

Magyarok ne mulasszák el, hogy a "Nemzetközi Faluban" a magyar kávéházat megnézzék, amelynek egyik tulajdonosa Kende Géza tiszteletreméltó özvegye s amelyben minden magyar vendég jól fogja magát érezni.

Mrs. Kende és társai nem a szokásos recept szerint dolgoznak s nem holmi bódét, hanem kiváló ízléssel épült és berendezett kávéházat nyitottak, ahol Brenkács vajda ismert zenekara várja a vendégeket.

EURÓPÁBAN EZEN A HÉTEN

próbálják majd a módját megtalálni, hogy miképpen lehet a pájt megenni és ugyanakkor eltenni.

A Liga tagjai arra már elvannak tökéve, hogy az olaszok elleni bojkottot feloldják, viszont Abyssinia meghódítását még sem akarják "elismerni", mert ahhoz nincs elég vastag bőr az arcokon.

Ott van személyesen Abyssinia elűzött császára, aki tagja a ligának és aki joggal keres ott védelmet, bár a célját nem fogja elérni.

Anglia és Franciaország az operációt olyan formán akarják végrehajtani, hogy a ligát megreformálják, csak hogy a két kormány sem képes megégyezni a reformon.

Nyugtalanúságot idézett fel, hogy Honduras is kilépett a mult héten, vagyis a kis államok egymásután tüntetőleg távoznak abból a ligából, amely őket megvédeni nem akarja vagy nem tudja.

ERŐSEN MEGNYUGTATTA

Európát Franciaország szocialista kormánya, amely egyenesen baráti jobbot próbált nyújtani Hitlernek a mult héten.

Az új kormány egyáltalán azt reméli, hogy Európában sikerül békét teremteni és újra kísért az Európai Egyesült Államok eszméje.

A miniszterelnök beszélt a Duna államok esetleges federációjáról is, amely szintén réggen és állandóan visszajáró kísértet s amely csak súlyos revízió kapcsán születethetne meg valamilyen formában.

Revízióval viszont nem lenne a federációra a Duna mentén lakó népeknek szüksége s amugy is megtörik minden ilyen kísértet azon a kérdé sen, hogy melyik nagyhatalom dominálja azt a vidéket.

NAGYON ÉRDEKES LESZ

a török követelés sorsát figyelni, aminek a tárgyalását, egyelőre nagyon kevés siker reményével, megkezdtek a mult héten.

Azt követelik, hogy a Dardanellák megerősítését a liga és az európai hatalmak engedélyezzék a számukra s természetesen, hogy ezt engedély nélkül is meg fogják tenni, ha azt meg fogják tőlük tagadni.

Ha az engedélyt megadják, akkor ez lesz az első eset, hogy katonai és fegyverkezési téren kevés revíziót csinálnak s akkor azonnal sorra jön Austria és Magyarország, valamint Bulgária kérése. Austria kérés nélkül is felemlte a katonai létszámot s kétségtelen, hogy minden más megvert államban nagyobb ma a hadsereg, mint amennyit a békeszerződésekben engedélyeztek azoknak.

VERHOVAY MASODIK GENERACIO TARASASUTAZAS JULIUS HO 11-EN A GEORGIC HAJON

A Cunard White Star Line magyar osztályának főnöke, Márkus Alfréd e hó elején Budapesten és Párisban töltött néhány napot. Ottléte alkalmával tárgyalt a Magyarok Világkongresszusa vezetésével és a párisi közegekkel, akik a Verhovay második generáció csoportjának ünnepélyes fogadtatását előkészítik.

MAGYAR EV. REFORMATUS EGYHÁZ

— UTAZÓ LEKESZI KÖRZET. —
KÖZPONT: MORGANTOWN, W. VA.

Lelkész: BORSOS ISTVÁN. 537 Richwood Avenue. Morgantown, W. Va.
Gondnok: Gyurkó Gábor. Star City, W. Va

ISTENI TISZTELETEK SORRENDJE 1935-BAN:

Minden hónap 1-ső vasárnapján, délelőtt 10-kor, Morgantown, W. Va.: RFD No. 3., az Evansdalei, Star City Roadon lévő magyar református templomban, előtte: vasárnapi iskola.

A "sátoros" ünnepeken urvacsora osztás ugyanitt.

Minden hónap 2-ik vasárnap, d. e. 10-kor, Sábbraton. W. Va. a Public Schoolban. — 11-től Ker. Ifjak Köre.

Minden hónap 3-ik vasárnap, Clarksburg, W. Va. és környéke bányatelepein, a meghívás sorrendjében, min denütt az állami iskolákban. — Urvacsora osztás évenként egy-egy bányatelepen egyszer.

Minden hónap 4-ik vasárnapján, Osage, W. Va. a Public Schoolban, délelőtt 10 órától. Utána 11-től vasárnapi iskola.

Az ötödik vasárnapon, (amely hóban 5 vasárnap van), Fairmont, W. Va. és vidéke bányatelepein, a meghívások sorrendjében, délelőtt Montana, W. Va., a Union Church-ben, d. u. Brady, W. Va., az állami iskolában.

Nyári magyar iskola: Evansdale, W. Va., — Morgantown, W. Va. és Sábbraton, W. Va.

Hétköznapi magyar tanítás: délután fél 4-től, azokon a helyeken, hol a szülők a tanító utiköltségét megfizetik.

MAGYAR REFORMATUS EGYHÁZ

POCAHONTAS, VA.

Lelkész: B. BERTÓK
P. O. Box 425

Istentisztelet minden vasárnap délelőtt fél 11 órakor. Előtte fél 10 órakor vasárnapi iskola.

A Pocahontas-i Lorántffy Zsuzsánna Nőegylet gyűlése minden hó első szerdáján este az iskolahelyiségben.

BECKLEY VIDÉKI

MAGYAROK FIGYELMÉBE!

Tisztelettel értesítjük Beckley vidéke magyarságát, hogy

SKELTONBAN - A BIKÁ FÉLE HALLBAN

JULIUS HÓ 4-IKÉN, SZOMBATON

délután 3 órától másnap reggelig tartó

FOURTH OF JULY BÁLT

rendezünk, melyre az egész vidék magyarságát szeretettel meghívja a **Rendezőség.**

Kitűnő cigányzene. - Hűsítő italokról és ételekről gondoskodva van

Belépőjegy ára: Fértiaknak \$1.00. Nőknek 35 cent

KÁROCAVARJU

— Folytatás —

— Ez találós mese! Megfejtsem?
— Ne tegye, kérem! Csak felejtse el az egészset. Ugy-e nem szól erről Máriának?

Mégegyszer megszorította a kezét és szomoru mosollyal hosszan nézett a szemébe. A keze forró volt, amint átfonta a fiu ujjait.

Lajos maga se igen tudta, mit csinál, de amint így látta, ilyen közvetlen közelből, azt az égő arcot, lehajolt s a következő pillanatban már átölelve tartotta Lenkét, az ajka pedig odatapadt a leány ajakára. Egy másodpercig tartott csók, de azalatt meg lehetett hallani a légy zsummögését. Egy másodperc múlva a leány kibontakozott az ölelésből és védőleg emelte maga elé a két kezét.

— Ne, kérem! És ezt aztán igazán felejtse el, most mindjárt.

— Lenke! Édes Lenke!

— Menjen, kérem!

Könyörögve kulcsolta össze a két kezét és úgy mondta még egyszer halkán:

— Menjen!

Egy negyedóra múlva lement az udvarra ő is és levitte magával a cukrot, hogy Máli nénit megkínálja belőle. Később, mikor megitta a kávéját, odaült az öregasszony mellé a padra, belefűzte a karját a karjába és a vállára hajtotta a fejét.

Varju Máli türe a huga törleszkedését és talán a születésnap miatt nem mondta neki, mint máskor tette volna:

— Úlj rendesen! Nincs semmi szükség erre a hízelkedésre.

Vagy talán ő is azt hitte, hogy a Lenke gondolatai a körül a jóra való csendes fiu körül kalandoznak, aki öneki írta meg, hogy hétfőn már itt lesz és ezért volt elnéző iránta

Annai bizonyos, hogy később, mikor fölállott, végigsimított csontos kezével a leány szőke haján és egy nagyot sóhajtott, mint akinek elmúlt idők messzeségéből érkeznek haza a gondolatai.

A nyáresti szél mintha muzsikaszót hozott volna valamerről a szárnyain . . . a kiküllőmegeyi bálon régen elhangzott nagy mazur muzsikáját . . .

XI. FEJEZET

Sándor megfogadta a Lenke tanácsát: vasárnap este utazott föl Pestre és hétfőn

dél előtt már ott ült a zöld asztalnál. Két óra hosszat kérdezték tőle rosszkedvű emberek olyan dolgokat, amelyeket, érezte, nyugodt lélekkel elfelejtethet, amint elhagyja a helyét, de addig, amíg ott ül, életbevágó fontossága, hogy tudja őket.

Szerencséje volt, össze tudta szedni az eszét, úgy, hogy még meg is dicsérték a végén és amikor fölállott, a hallgatóság köréje sereglett gratulálni.

Az eredmény kihirdetésére sokáig kellett várni és már két óra is elmúlt, mikor végre hazaindulhatott.

— Doktor Timár Sándor, — mondta hangosan, amint kiért az utcára és most már mámoros gyönyörűség öntötte el a szívét arra a gondolatra, hogy diplomás ember. Egy fokkal közelebb jutott Lenkéhez.

A templom téren haladt át és fölnézett a toronyóra, amelynek a kis mutatóján már ott gubbasztott a vén varju.

— Varju Máli már alszik, — mondta és meghatottan gondolt rá, hogy ilyenkor szokdósott el Lenke hazulról, hogy a főpostán átvehesse az ő leveleit.

— En édes szerelmem! — mondta magában és csordultig tele volt a szíve szerellemmel és vágyódással.

Nem is tudott ellenállni hirtelen támadt ötletének, megkereste a harangozót és fölmászott a toronyba.

Dobogó szívvel lépett a kis ablakhoz, amelyből az eperfas udvarra lehetett látni és pár percig boldogan nézte az összeboruló lombokat, a rózsabokrokkal szegélyezett zöld pázsitot és a közöttük elfutó szürke porondos utat, amelyen a Lenke apró cipőinek nyomát szerette volna fölfedezni a magasból. És ekkor majdnem elkiáltotta magát: piros háziruhában Lenke ment végig az udvaron. Könyv volt a kezében, valószínűleg az eperfák alá akart kiülni olvasni. Aranyos hajára rásütött a nap és Sándor lélegzetviasszafojtva leste, mint egy tűnéményt.

Lenke egy pillanatra megállott és fölnézett a toronyóra. Sándor integetni akart, de a leány akkorára már megfordult s egy két lépés után eltűnt a lombátor alatt. Csak azt nézte, hogy hány óra, nem is álmodhatta, hogy az óralapnak azon a kis négyzetű nyílásban egy szerelmes tekintet lesi a lépéseit.

A harangozó nem értette, hogy miért kapott egy forintot ettől a bolondos embertől, akinek az a mániája, hogy időnként fölmászik a toronyba.

Sándor ebéd után egy darabig még diskurált az anyjával, de aztán fölszedelőzködött, hogy elmenjen hazulról.

— Úlj le már! Ne szaladj! Hisz most már nincs semmi dolgod, egy kicsit velem is lehets együtt! — mondta az anyja.

— Megigértem Lajosnak, hogy ebéd után fölmegegyek hozzá.

— Jó, jó! — szólt az anyja nevetve. — Majd kislül még, hogy szoknyája van annak a Lajosnak s egyszer csak a nyakamra hozol valakit.

Tréfásan mondta, ő maga sem hitte, hogy igaz.

Sándor, amíg a lépcsőn lement, azon gondolkodott, hogy voltaképpen miért is nem beszél az anyjának soha Domokoséről. Érezte, hogy az anyja nem osztogna az ő szimpátiájában, féltene a fiát tőlük, megérezni, hogy ez a ház, ahol az ablakdobogón polgári egyszerűségben ül egyetlen szőke leány a himzés mellett, veszedelmesebb minden zsrnál és bálnál, ahol ezer leány ünnepi pompával akar hódítani. Tudta, hogy megjegyzéseket tenne rájuk, talán meg is gyanúsitaná őket, hogy a fiát, — akinek sokkal gazdagabb partit szánt, — azt is csak a messze jövőben — meg akarják fogni. Ezért nem volt őszinte az anyjához, ezért hallgatott arról, ami már jó ideje egyedül érdekelte a világon.

Féltőtig kóborgott céltalanul. At meg átgondolta a Lenke leveleit, amelyekből nem lehetett egyebet kiolvasni, csak biztató, hívó, vágyakozó szerelmet és úgy képzelte, hogy már talán nincs is hátra más, csak az, hogy megfogja a kezét és megmondja neki:

— Szeretem, szeretem, szeretem.

Lenke szintén várta a fiut. Nem azzal a lázas türelmetlenséggel, amely Sándort hajtotta, de szintén egy kis izgatottsággal. Hogy Sívány Lászlót szereti, azzal tisztában volt és hogy az, amit Sándor iránt érez, egészen másféle érzés, azt is tudta. De bizonyos volt abban is, hogy a fiu nem közönyös előtte és hogy vonzódik hozzá. Megérezte a fiu nagy, őszinte szerelmes vágyakozását s valami gyöngédség támadt a szívében, meg valami olyasféle érzés, mintha adósa volna valamivel.

Színes és lángoló szenzációkat remélt és várt Sándortól és ez volt igazában a vonzódásának az alapja.

— Ez jár nekem, — gondolta és a lelkiismerete nem felelt rá semmit.

Azt, hogy Sándor ajtóstól rontson a házba, nem akarta, pedig érezte, hogy ez

most a levelei után könnyen megtörténhetik, mert a szép szavak írásának mámorában talán tovább is ment a kelleténél és többet hitetett el a fiuval, mint amennyit akart. Arra gondolt, hogy egy kissé tartózkodóan fog viselkedni, úgy, hogy Sándor ne riadjon vissza, de ne is legyen alkalma rá, hogy föltárja az érzéseit.

Tetszett neki ez a mámoros hangulat és ki akarta nyújtani, amennyire csak lehet.

Az ablakban ült és leste a Sándor érkezését. Negyed öt tájban egyszerre csak csapódott a kapu, aztán lépéseket hallott a tornácra és utána kopogtatást a szoba ajtaján, ahol ketten ültek Máriával. Sándort nem látta jönni és a kopogtatásra meglepetve fordult vissza az ablakból.

— Tessék! — mondta Mária.

Az ajtó kinyílt és egy hirtelenszöke, kissé pufók arcú, gérokkos uriember lépett be rajta. Tarka nyakkendőt viselt és puha kalapját a kezében tartotta.

— Kezeit csókolom! — mondta széles mosollyal. — Talán már rá se tetszik ismerni a szegény vidéki emberre?

Mária előbb jutott szóhoz a nem várt vendég láttára.

— Vásáros Pista! Jé, hol jár itt minálunk

— Hát már csak eljöttem, kezét csókolom; itt vagyok Pesten, hát gondoltam, megnézem magukat. Na de, hát ez meg csak nem is a kis Lenke? Hogy megnőtt! Meg nem ismertem volna! Elmentem volna mellette az utcán. El én! Biz ugy!

Lenke azt kívánta magában, hogy bár úgy történt volna.

— Szólok Máli néninek! — mondta és kiment a szobából. Mikor behuzta maga után az ajtót, dühösen tárta két karját az ég felé.

— Minek jött ez ide? Maradt volna Turon, vagy ment volna akárhová.

Mikor Sándor egy negyedóra múlva végre ragyogó arccal beköszöntött, ott találta a három hölgyet és Vásáros Pistát, aki szóval tartotta őket. Körben ültek a nappali szobában.

— Vásáros Pista, rokonunk, — mutatva be az idegent Varju Máli, majd felé fordult és azt mondta:

— Timár Sándor ur!

— Pardon, — mondta Lenke, — doktor Timár Sándor! Mert remélem, hogy már az? Ugy-e? — kérdezte aztán és mosolyogva szorította meg a Sándor kezét.

EZT AZ ALKOTMÁNY NEVÉBEN CSINÁLJÁK

Azok a bitang és buta emberek, akik terror-bandákba verődnek, hogy az éjszaka sötétjében gyáva orgyilkosok módjára rátörjenek a becsültes emberek hajlékára, rendszeresen azzal ámitják magukat, hogy ők az amerikai kormányt

nem lehet az, hogy ők maguk is vegyék a törvényeket a kezükbe, hogy ők terrorral feljeljenek a terrorra, hanem az, hogy vigyázzanak a — ballotrara. Mert ebben az országban a ballot minden bajt meggyógyít.

Semmi szükség nincs sem a CAITUS-ra, sem más hasonló szervezetre, amelyek most meg fognak rohanni bennünket.

A közeli napokban az amerikai magyarságot is fel fogják ezek az ügynökök keresni, mert az ügynököket, a hatvan percentre dolgozó ügynököket már toborozzák.

És megpróbálnak majd bele rémíteni mindenkit ebbe a szervezetbe, mint ami a klanok ellen az egyetlen orvosság. Ne düljön be az amerikai magyarság ennek az új racket szerű hadjáratnak és mutaszanak ajtót az ügynököknek, akik mindenféle címmel és ranggal — hatvan percentre fognak dolgozni.

— Tul van a vizsgán? — kérdezte Mária.

— Szerencsésen, hála Istennek! — mondta Sándor.

— En nem is kérdeztem ez, — mondta Varju Máli. — Tudtam, hogy magának csak jól mehet a vizsgája. A kártyáját pedig nagyon szépen köszönöm!

Vásáros Pista közbeszólt: — Nem jártál ugy, mint az egyszeri diák, akitől azt kérdezték, hogy mit lát, ha fölmegegy a Gellérthegyre? . . .

Sándor szórakozott mosollyal hallgatta a históriát. Közben Lenkére vetett lopva egy-egy pillantást.

Később Lajos is megjött és ekkor a helycsere révén a leány mellé került. Most már válthattak egymással halkán pár szót, de a beszéd nehezen akart megindulni közöttük.

Tulajdonképpen nagy csalódást érzett. A levelek után úgy hitte, hogy már nem választja el Lenkétől más, csak az a távolság, amit vasuttal be lehet utazni, de most, hogy szemtől-szembe látta maga előtt, érezte, hogy az elválasztó falak még nem omlottak le közöttük. Még mindig rejtély volt előtte a leány és még mindig nem látszott olyan egyszerűnek, mint hitte, azt mondani, hogy:

— Szeretem!

Lenke, mintha csak érezte volna a fiu lelkiállapotát, azt mondta:

— Furcsa! Ez ember úgy vár valamit . . . Azt várja egy eseménytől, hogy ha bekövetkezik, akkor így lesz, meg úgy lesz . . . Aztán — semmi!

— Igen, az ember elképzel valamit előre, aztán — egészen másképp válik valóra.

— Sokat tanult?

— Egész nap. Reggel hat órától.

— És mit csinált még?

— Magára gondoltam!

Lenke mosolygott.

— Örülök, hogy már itt van. Nagyon unalmas világ volt itt maga nélkül. Jóformán senkim sem volt, akivel beszéljek.

— Ugy látom, azóta járnak magukhoz mások is.

— Ó, ez csak ma toppant ide, váratlanul. Távoli rokonom. A Máli néni ura révén . . . En már nem láttam öt éve . . .

Vásáros Pista most egyenesen Lenkéhez intézte a beszédét.

— Emlékszik-e még, Lenkécske, a hajdani játszópajtására, Vizi Böskére??

(Folytatjuk).

tehát egyszerűen kivitték egy éjjel a hotelből és korbáccsal mindkettőjüket elverték.

Miss Blagdennek megparancsolták, hogy ne álljon meg Memphis határáig, ahol végül orvoshoz ment, de hogy mi lett Rev. Williamssal, azt ezidőszent senki nem tudja.

Talán megbujt valahová, hogy a 16 korbácsütés sebeit ápolja, talán megölték.

Nemrég Roosevelt Arkansasban járt, ahol az állam száz éves születésnapját ünnepelték.

Jutott ideje sok mindennek az elnöknek, elmondta az állam történetét dióhéjban, fogadott százféle tisztelő küldöttséget, de arra nem szakított magának három percet, hogy a tenant-farmer rabcsolgák ügyéről érdeklődjék.

Pedig hát ha ő maga nem, a környezete pontosan tudta, hogy mi történik a gyapot mezőkön.

Sokkal rokonszenvesebb lenne az egész új deal a lakosság előtt, ha többet törődnének a négerrel, ha nem bíznák azokat teljesen a déli fehér emberekre, ezt azonban a demokráta párt és annak kormánya úgy látszik még nem merik megtenni.

Rábízzák hát a “rend” fenntartását azokra a söpredékekre, akik azt hiszik magukról, hogy a fehér ember supremációját és az alkotmányt védelmezik olyankor, mikor a legszennyesebb bünteteket követik el az éjszaka sötétjében.

Nincs szükség rá

A bevándoroltak zsebe új támadásnak lesz kitéve.

Nem lesznek ebben a helyzetben magukban, mert ezáltal a támadás mezejébe felelték mindenkit, akinek ellensége lehet a Klanizmus.

“CAITUS” név alatt “titkos társaság” alakult abból a célból, hogy a zsidókat, a katolikuskokat, a bevándoroltakat megszervezze és a reakció ellen, a ku-klusz-klanizmus ellen megvédje.

A “Black Legion” felől kislült borzalmak után, szinte logikus volt, hogy ilyen indítványokkal jönnek élelmes kalandorok, mert az egyesületek szervezte egyike a legjobb racketeknek ebben a hazában.

Ha ellenünk szervezkednek, akkor szinte természetesnek hangzik, hogy mi is — a közős védekezés céljából — szervezkedni kívánunk.

És ha ez az ország nem lenne demokratikus kormányzat-ra berendezkedve, akkor mi kiabálnánk a leglelkesebben, hogy siessünk a szervezkedés-sel.

Mínhogy azonban itt demokratizmus van, az a véleményünk, hogy ilyen titkos szervezetre nincs a védekezés szempontjából szükségünk.

Elég baj, hogy a reakció, a bigottizmus, a butaság és a gyűlölködés ilyen szervezete-

ket csinálnak s nem szükséges azt azzal is tetőzni, hogy a másik oldal bele essen ugyan ebbe a hibába.

Az ellenünk kiépített titkos társaságok ellen nyíltan, a szavazó bódéknál kell harcolni, nem pedig ellen-társaságokat csinálni, hogy a gyűlöletet két oldalról táplálják. Hogy az egész lakosságot egymás torkára uszítsák.

Ha a fent elsorolt elemek tényleg titkos társaságot csinálnak maguknak, akkor a két ellenséges táborot könnyen egymás ellen lehet állandóan heccelni és mindkét gang élén nagyszerű üzletet csinálnak azok, akik pénzre váltják az alacsony emberi indulatok kilengéseit.

Hogy milyen racket-ek ezek a “titkos társaságok” mindkét részről, azt minden józan ember láthatja.

A Ku Klux Klan, a Black Legion meg a többi hason-szörű csőület mind azért alakult, hogy az alapító-fékek vámot szedjenek a butaságból s első dolguk, hogy fehér vagy fekete lepedőket szóznak a tagul megnyert ostoba emberek nyakába.

A Ku Klux Klan annak idején a fehér lepedőket 19.50-éval vesztegette, de a Black Legion már olcsóbb lett, mert abban a fekete leplet 11 dol-

lárjával adták s ráadásul még festettek rá egy fehér koponyát meg keresztet.

Hogy a “CAITUS” nevű ellen-szervezet alapítói sem különbek, azt elárulják már a hirdetésekben, amelyekben a szervezőknek a bevétel hatvan százalékát ígéri.

Nem megtámadott és veszedelemben forgó emberek spon-tán egyesülete hát a CAITUS sem, hanem kalandorok üzleti vállalkozása, amelyben olyan nagy profitra doftogznak, hogy hatvan percentre adhatnak a bevételből az ügynöknek.

Azt sem tartjuk éppen ki-zártnak, hogy mindkét féle titkos társaságot ugyanazok a gentlemenek szervezik s ahol készen vannak az egyikkel, ott mindjárt hozzálátnak, hogy a másik, az ellenszervezetet is megcsinálják.

És ha a zsidók, katolikuskok, radikálisok, bevándoroltak meg lesznek, vagy meg-lennének a CAITUS-ba, vagy akármiféle “itus”-ba szervezve, voltaképpen mit tudnának csinálni? Már t. i. azon kívül, hogy tagságdíjakat fizetnek és titkos gyűléseket tartanak? Talán felfegyverkezének? Talán háborút üzennének a klan-oknak?

Akkor nézne még csak ki szépen ez az ország, akkor

várnának még csak kellemes napok a nemzetre.

A mi védelmünk, a kisebbség védelme a törvény és az alkotmány.

Nem létezhetnek sem Ku Klux Klanok, sem Black Legionok, sem hasonló alakulatok, ha a célba vett kisebbségek vigyáz rá, hogy a törvényeket azok a szervezetek betartsák.

Ha éberen mennek és mindig elmennek, mikor alkalom van rá, a szavazó bódékhoz és ha alaposan megválasztják, hogy kire akarnak szavazni.

Tessék csak a jelölt urakat nyilvánosan megkérdézni, hogy bizonyos dolgokban, különösen a minket érintő dolgokban mi a programjuk, tessék csak velük megéreztetni, mikor a hivatalban vannak, hogy figyelemmel kísérik a működésüket a szavazó polgárok és rend lesz ebben az országban.

A lakosság nagyobb része száz százalékos és protestáns amerikai polgár, de ezeknek csak egy kis része van benn ezekben a szenny-alakulatokban, mert az amerikai polgár tisztességes és azt kívánja, hogy egyenlő mértékkel mérjenek minden polgárnak.

A polgárság, a száz százalékos nagy többsége azokkal lesz, akik itt tisztességes, a törvényeknek és az alkotmánynak megfelelő életet kívánnak.

A megtámadott s célba vett kisebbségnek védelme tehát

EGYLETI KALAUZ

GARY ÉS VIDÉKE MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Istentisztelet minden hónap harmadik vasárnapján délelőtt 11 órakor a Gary 11-es plézen a Református Imaházban

Jegyző Bodnár István. Lelkész Gulyás Károly. Gondnok Bényei Lajos

Akiknek lelki kiszolgálásra van szükségük, forduljanak a gondnokhoz, kinek címe: Louis Bényei, Box 503, Thorpe, W. Va.

A BRIDGEPORTI SZÖVETSÉG

373-IK OSZTÁLYA

LOGAN, W. VA.

Elnök Veszprémi Sándor. Ügykezelő pénztárnok Gyöngyösi János, kinek címe: Box 832, Logan, W. Va. Pénztári ellenőr László Ferenc. A beteglátogatás kötelessége az osztály minden tagjának.

Gyüleseit tartja minden hó harmadik vasárnapján délután 2 órakor a Gyöngyösi János féle Colonial Hotel tánctermében.

A CONGOI ELSŐ RÁKÓCZI FERENC

BÁNYÁSZ BETEGSEGÉLYZŐ

EGYLET

Alakult 1894 január hó 11-én

Székhelye: Congo, Ohio

Gyüleseit tartja minden hó harmadik vasárnapján a Ref. Templom alatt iskolában, Drakes, Ohio.

Diszelnök Bucskó András. Elnök Titka János. Alelnök Rezes János Pénztárnok Haralyda János. cm shsh Jegyző Titka Péter, kihez minden, az egyletet érdeklő levél küldendő, címe: Route 1, Corning O. Pénztári titkár Kocsis István. Ellenőr Tóth V. István. Naplóvezető Varga András. Hármass bizottsági tagok: Szántó János, Porkoláb Sándor, Titka Péter. Beteglátogató Congón Horváth Sándor; Drakesen Lukács András. Zászlótartók: Titka Sándor, Duás Péter. Teremőr Lukács András. Egyleti orvos Dr. James Miller. Hivatalos lap Magyar Bányászlap.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET

343-IK OSZTÁLYA

SOUTH WILLIAMSON, W. VA.

Gyüleseit tartja minden hó 15-ike utáni vasárnapon a színesek iskolájában, New Camp, Ky.

Elnök Hegedűs János, Alelnök Dóka István. Titkár-pénztárnok Dóka András, akihez minden, az egyletet érdeklő levél és pénzküldemény küldendő, címe: Box 932, Williamson, W. Va. Jegyző Dudás József. Pénztári ellenőrök: Mayerchak Pál, Dóka Dániel és Ifj. Sitku István. Helybeli beteglátogató Younger György. Vidéki beteglátogató Cseh József.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET

32-IK OSZTÁLYA, GARY, W. VA.

Elnök Kovách Gyula. Alelnök Kiss Imre. Ügykezelő és kerületi delegátus Magyar József. Pót-ügykezelő és pót-delegátus Róth György. Beteglátogatásra kirendelhető minden tag és zászlótartókat az elnök nevez ki, mikor szükséges.

Gyüleseit tartja minden hónap első vasárnapján délután 2 órakor a Gary gyülesteremben. Ügykezelő címe: Joseph Magyar, Box 348, Gary, W. Va.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET

293-IK OSZTÁLYA, THORPE, W. VA

Gyüleseit tartja minden hó első vasárnapján a református templom gyülestermében, Thorpe, W. Va., délután két órai kezdettel.

Elnök Juhász Lajos.. Titkár-pénztárnok Kiss András. Számvizsgálók: Szidlóczy József, Bényei Lajos. Kerületi delegátus Bényei Lajos. Pénzek és levelek a titkár-pénztárnokhoz küldendők, kinek címe: Andrew Kiss, Box 23, Thorpe, W. Va.

10 FONT ÉRETT, GYENGÉ

törött leveles dohány, kintűnő fapipa és ízesítő\$1.65

Ezt is a postán fizeti, mikor a csomagot megkapja.

HICKORY RIDGE FARMS

Dept. M-11. Fulton, Ky.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET

248-IK OSZTÁLYA

MONAVILLE, W. VA.

Gyüleseit tartja minden hó első vasárnapján Loganban, a Gyöngyösi János Colonial Halljában.

Elnök Molnár Károly. Alelnök Kish József. Titkár-pénztárnok Vizi János, címe: Box 95, Monaville, W. Va. Jegyző és ellenőr Kish András. Számvizsgáló bizottság: Veszprémi Dániel és Ifj. Németh József. A fiók delegátusai Vizi János és Veszprémi Dániel. Beteglátogatókat esetről-esetre a titkár-pénztárnok nevez ki.

A MUNKÁS BETEGSEGÉLYZŐ

SZÖVETSÉG 87-IK OSZTÁLYA

MONAVILLE, W VA.

Elnök Luksa Gábor. Titkár-pénztárnok Németh József, címe: Box 44, Rossmore, W. Va.

Gyüleseit tartja minden negyedévben a Gyöngyösi János termében.

A beteg tagok látogatására a titkár-pénztárnok nevez ki esetről esetre beteglátogatókat, ami kötelessége a tagságnak.

Pénzküldemények és levelek erre a címre küldendők: Németh József, Box 44, Rossmore, W. Va.

A WILKER-BARRE-I I. MAGYAR

KOSSUTH LAJOS BS. EGYLET

Alapított 1892 Február 27-én

Gyüleseit tartja minden hó harmadik vasárnapján, 459 Main St., Evansville, Pa.

Elnök Jánki József. Titkár Bódi István. Pénztárnok Fekete József, címe. 527 Northampton St., Kingston, Pa. Jegyző Jenki Endre. Beteglátogató Gyüri József. Hármass tagu bizottság: Jencsik György, Márton István és Györi László.

Minden az egyletre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál Fekete József, kinek címe: 527 Northampton St., Kingston, Pa.

POCAHONTASI

MAGYAR AMERIKAI POLGÁRI KÖR

Gyüleseit tartja a Református Iskola helyiségében.

Célja: A magyarok polgárosítása, a szavazó polgárok egységes eljárása választások alkalmával.

Elnök Léway János. Alelnök Ifj. Dobos András. Pénzügyi titkár Ifj. Dankó Mihály. Pénztárnok Tátray János. Jegyző Kovács Péter. Ellenőrök: Id. Dankó Mihály, Id. Borbás István és Mihalina Ferenc. Ajtóőrök: Kovács Béla, Varényi Béla és Moszler Imre.

Felvilágosításért forduljon bárki a jegyzőhöz, kinek címe: Kovács Péter, Box 755, Pocahontas, Va.

LOGANVÖLGYI

MAGYAR TÁRSASKÖR

LOGAN, W. VA.

Gyüleseit tartja minden hó első vasárnapján este 7 órai kezdettel a Gyngyösi János Colonial Hotel tánctermében, Loganban s minden gyűlés után a tagság szórakozására jó zene és tánc van.

Elnök Molnár Károly. Titkár Antal János. Pénztárnok Molnár Jánosné. Kérjük a Logan és környéki magyarságot, hogy lépjenek be tagul minél többen a Társaskörbe. Jelentkezni lehet gyűlések alkalmával a gyülesteremben vagy a titkárnál.

POCAHONTAS, VA.

A Verhovay Segély Egylet 23-ik Pocahontasi Osztálya. Alakult 1903 augusztus 5-én. — Gyüleseit tartja minden hó első vasárnapán a Református Iskola helyiségében. Elnök: Nagy Gáspár. Alelnök: Id. Kovács Pál. Ügykezelő-titkár: Ifj. Dobos András, kinek címe Box 914, Pocahontas, Va. Pénztári ellenőr Barabás István. Beteglátogatók: Kozma Antal, Erdey József. Ajtóőr: Erdey József. Zászlóvivőket időről időre az elnök nevez ki. Kerületi delegátus: Ifj. Dobos András.

Felkérjük minden magyar és magyar származásu amerikai, hogy legyen tagja ezen hatalmas intézménynek.

AMERIKAI KÉSZPÉNZ DOLLÁROK

KIFIZETÉSE AZ OHAZÁBAN JÓTÁLLÁSSAL

PÉNZKÜLDEMÉNYEIT PONTOSSAN ÉS GYORSAN

ELINTÉZZÜK POSTÁN VAGY SÜRGÖNYILEG

TÖBB MINT 30 ÉVE SZOLGÁLJA A MAGYARSÁGOT

THE HARBOR STATE BANK

Member Federal Deposit Insurance Corp.

ALAPITOTTA KISS EMIL

FOURTH AVENUE—9th STREET NEW YORK

KIS HIRDETESEK

MUNKAALKALOM

KÖZÉPKORU NŐT keresek, aki nálam csendes és jó otthont talál. Kis farmom van és ha az illetőnek van néhány száz dollárja, szívesen társnak is veszem és a farm és felszerelés felét ráíratom. Tisztességesen meg lehet élni ebben a kis gazdaságban. Cim: Joseph Vranyes, R. 2, Box 42-a, Tunnelton, W. Va.

KÖZÉPKORU nő, jó szakács-nő, munkát és jó otthont keres. Tessék irni a Magyar Bányászlap címére “Jó szakács-nő” jeligére.

KERESTETIK 16—17 éves fiu, vagy idősebb ember, aki hajlandó lenne kisebb fizetésért segédkezni farmon. Jelentkezhet Geo Tamók, R. 1., Ulysses, Pa., Potter Co.

ELADÓ FARMOK

ELADOM egészben vagy félben 115 ake-ros kitűnő farmomat, amely különösen állattenyésztésre kiválóan alkalmas. A farmon van szén, gáz és olaj. Három bánya közül egyik sincs tíz percnyre a farmomhoz. Ára épületekkel és felszereléssel 3,500 dollár. A gyermekeim eltávoztak, azért nem bírok egyedül a farmommal. — Mike Vranyes, Box 3, Rosemont, W. Va.

KITÜNŐ, közepes nagyságu farm eladó, vagy esetleg elcserélném azt kisebb üzletért vagy házért is. Magányos nő vagyok, azért nem bírok a farmmal. Már szép vetéseim vannak. Jó lakás és minden szükséges felszerelés. Irjon azonnal erre a címre: Mrs. Julia Ladányi, Route 5, Cochranon, Pa.

KERESTETÉS

NADUDVARY JÁNOS volt Ashland, W. Va. lakóst keresik öreg szülei, akik Windsor-ban, Canadában laknak és akik két éve nem hallottak semmit a fiukról. Kérik őt, vagy a róla tudókat, szíveskedjenek irni erre a címre: Peter Ivanchich, 278 Albert Road, Windsor, Ont., Canada.

MATYUS LÁSZLÓ, Gömör megyei, rozsnyói illetőségű egyént keresem, aki Whitmans, W. Va.-ban szokott dolgozni. Kérem őt, vagy a róla tudókat, szíveskedjenek velem címét közölni. Dániel Szalay, Box 215, Carolina, W. Va.

FARMON

vagy máshol csekély fizetésért munkát vállal 53 éves munkabíró magyar ember, aki koránál fogva a bányáknál már nem kap alkalmazást. Kérem azokat, akik használni tudnak vagy hozzá tudnak juttatni ilyen munkához, szíveskedjenek irni erre a címre: John Soltész, Henlawson, W. Va.

MULATSÁGOK NAPTÁRA

A Verhovay Segély Egylet 23. és 423. Pocahontas, Va.-i fiókjai július hó 3-án, pénteken közös bált rendeznek az Operaház összezer termeiben. Belépti díj férfiaknak \$1.00, nőknek 25c. A zenét a pocahontasi Verhovay rézbanda szolgáltatja. A mulatságra ezuton is szeretettel hívja a környék magyarságát a Rendezőség.

A Verhovay Segély Egylet 248-ik, a Bridgeporti Szövetség 373-ik, a Munkás Betegsegélyző Szövetség 87-ik osztálya és a Logan és Vidéke-Magyar Társaskör 1936 július 4-én, szombaton délután 4 órai kezdettel nagyszabásu bált rendeznek a Colonial Hotel tánctermében, Logan, W. Va.. A mulatságon Szilágyi Dezső zenekara játszik. — Belépti díj

KEPVISELOINK

WEST VIRGINIA

Dobos István, Kimball, W. Va. Domokos Mózes, Prenter, W. Va. Kiss Antal, Clarksburg, Dawmont, Wendel, Meadow Brook, W. Va. Kish András, Brady, Booth Everettsville, Rivesville, Lowesville, National, W. Va. Kocsei György, Chattaroy, W. Va. Kreizler István, Morgantown és vidéke.

Lányi József, Red Dragon, W. Va. Lázár László, Elbert, Filbert, Gary, Thorpe, W. Va. Magyar András, Skelton, W. Va. Margóczy Imre, Lundale, W. Va. Molzer János, McMechen, W. Va. Opeczki György, Lobata, W. Va. Pongrácz József, Nellis, W. Va. Sitku István, Wklamson, W. Va. Veszprémi Sándor és Dániel, Logan megye egész területére.

PENNSYLVANIA

Szanyi János, Brownsville, Pa. Julius Bakos, La Belle, Pa. Barczi János, Lemont Furnace, Pa. Blizman Béla, Springdale, Cheswick, sus, Glo, Pa. Bódis Géza, Yatesboro, Pa. Rozsnyák József, Rossiter, Pa. Csányi József, Kent, Cluna, Pa. Csatáry Ferenc, Bainford, Pa. Csordás István Hellwood, Pa. Darnay József, Fredericktown, Pa. Eperjessy István, Johnstown, Pa. Géczy Sándor, McAdoo, Pa. Fekete József, Kingston, Pa. Gara Béla, Uniontown, Pa. Gyürke Mihály, Nanty Glo és Nettleton, Pa.

Itj. Hadar Béni, McKeesport, Pa. Hajdu János, Pricedale, Pa. Király György, Russelton, Pa. Lukács János, Gallitzin, Pa. Mészár Sándor, New-Salem, Pa. Mikus István, Greensboro, Pa. Molnár András, Van Meter, Pa. Nagy József, Marsteller, Pa. Orosz Bertalan, Richeyville, Pa. Orosz Kálmán, Kulpmont, Mt. Carmel, Shamokin, Keiser, Pa. Sebestyén Vince, Lucerne Mines, Pa. Sipos Gyula, Homer City, Pa. Sütő János, Windber, Pa. Szabó János, Farrell, Sharpsville, Sharon, Mercer, W. Middlesex, Pa. Szigyártó Imre, Stoyestown, Pa. és az állam egész területén. Takács János, Vintondale, Pa. Varga István, Latrobe, Pa. Toczky Mihály, Scady Level, Pa.

OHIO

Érsek József, Adena, Ohio Bolyki János, Toledo, O. Péterfy Lajos, Columbus, O. Pásztor János, Tiltonsville és vidéke. Kovács János, St. Clairsville, O. Kovács Ferenc, Murray City, O. Molnár József, Glouster, O. Rezes János, Cornlng, O. Széchy Elek, Hunstburg, Ohio és vidéke. Rimár András, Warren, O. Tótván Pál, Maynard, O.

ILLINOIS

Árva! András, Zetgler, Ill. Fűrjes Ágoston, Orient, Ill. Gáll Lajos, Harrisburg, Ill. Németh Ferenc, Springfield, Ill. Ontko István, Edwardsville, Ill. Roncz Péter, Dlvernon, Ill. Soltész Pál, Buckner, Ill. Tóbiás János, Valier, Ill.

NEW YORK

Mihályi Zoltán, Glenfield, N. Y.

KENTUCKY

Kabai János, Majestic, Ky. Tárkányi Gábor, Beauty, Ky. Kish Dénes, Lynch, Ky.

NEW JERSEY

Paul András, Carteret, N. J. Dzsupán Mihály, 94 Bulaski Ave, Carteret, N. J.

INDIANA

Nagy Lajos, Gary és Hammond, Ind. Simon Sándor, Bicknell, Ind. Tódor Miklós, So. Bend, Ind.

VIRGINIA

M. Dobos András, Pocahontas, Va.

MICHIGAN

Trimai József, Detroit Mich.

férfiaknak \$1.00, nőknek 35c. 1936 július 5-én, vasárnap délelőtt 10 órától egész napos piknik a Toni farmon. Belépti díj férfiaknak és nőknek egyaránt 25 cent. — Ugy a szombati bálra, mint a vasárnapi piknikre ezuton is szeretettel hívja a környék magyarságát a rendezőség. — Kedvezőtlen idő esetén a piknik a Colonial Hotel tánctermében lesz megtartva.

JÓ GYENGE DOHÁNY

pipára vagy bagóra 5 font 75c. vagy 10 font \$1.25. Ingyen cserépipa.

UNITED FARMERS

Box 398, Mayfield, Ky.